КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 листопада 2025 р. № 1478
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань створення та ведення реєстрів, здійснення митного контролю та заходів офіційного контролю

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України з питань створення та ведення реєстрів, здійснення митного контролю та заходів офіційного контролю зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім:

підпункту 1 пункту 1 змін, затверджених цією постановою, який набирає чинності з 20 квітня 2026 р.;

пункту 3 змін, затверджених цією постановою, який набирає чинності через 45 днів з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1478

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань створення та ведення реєстрів, здійснення митного контролю та заходів офіційного контролю

1. У розділі «Держмитслужба» додатка до Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 85, ст. 2850; 2025 р., № 82, ст. 5588):

1) абзаци шостий — дев'ятий, тринадцятий виключити;

2) в абзаці вісімнадцятому слово «внесених» замінити словом «внесена», а слова «, включаючи інформацію, що стосується митної вартості товарів» виключити;

3) абзац дев'ятнадцятий замінити абзацами такого змісту:

«Знеособлена інформація щодо загальних питань роботи митного органу

Знеособлена інформація, яка стосується правопорушень»;

доповнити розділ абзацами такого змісту:

«Єдиний державний реєстр авторизованих економічних операторів

Реєстр центральних (регіональних) сортувальних станцій

Реєстр підприємств, які провадять митну брокерську діяльність

Реєстр підприємств, які провадять діяльність з експлуатації митного складу

Реєстр підприємств, які провадять діяльність з експлуатації складу тимчасового зберігання

Реєстр підприємств, які провадять діяльність з експлуатації магазину безмитної торгівлі

ДОКУМЕНТИ

Реєстр підприємств, які провадять діяльність з експлуатації вільної митної зони комерційного або сервісного типу

Знеособлені тексти рішень за результатами розгляду скарг (крім інформації щодо конкретних експортно-імпортних операцій, визначеної пунктами 2, 4, підпунктами «б», «в», «д», «є», «з» пункту 5, пунктами 6, 7 і 9 частини восьмої статті 257 цього Кодексу)».

2. В абзаці шостому пункту 21 Порядку здійснення фото-, відеофіксації заходів митного контролю митними органами та інших формальностей, які проводяться контролюючими органами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 2016 р. № 370 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 47, ст. 1706; 2025 р., № 48, ст. 3293), слова «з моменту їх прибуття на канал» замінити словами «після залишення ними каналу».

3. У переліку товарів, які в разі ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) підлягають заходам офіційного контролю, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2018 р. № 960 «Деякі питання проведення заходів офіційного контролю товарів, що ввозяться на митну територію України (у тому числі з метою транзиту)» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 92, ст. 3048; 2020 р., № 52, ст. 1624; 2024 р., № 105, ст. 6673):

1) у розділі 2:

позицію

«0301 Жива риба»

замінити такою позицією:

«0301***** Жива риба для розведення»;

позицію

«2936*** Провітаміни та вітаміни, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві, природні або одержані в результаті синтезу (включаючи природні концентрати), їх похідні, що використовуються переважно як вітаміни, суміші цих речовин, у тому числі розчинені або не розчинені в будь-якому розчиннику»

замінити такою позицією:

«2936***/***** Провітаміни та вітаміни, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві, природні або одержані в результаті синтезу (включаючи природні концентрати), їх похідні, що використовуються переважно як вітаміни, суміші цих речовин, у тому числі розчинені або не розчинені в будь-якому розчиннику, призначені для використання з метою лікування та/або профілактики хвороб тварин або відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій, обмінних процесів у тварин»;

після позиції

«2941*** Антибіотики, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві»

доповнити такими позиціями:

«3002 13 00 00***/***** Імунологічні продукти, незмішані, не розфасовані у дозованому вигляді і не розфасовані для роздрібної торгівлі, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві

3002 14 00 00 ***/***** Імунологічні продукти, змішані, не розфасовані у дозованому вигляді і не розфасовані для роздрібної торгівлі, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві

3002 15 00 00***/***** Імунологічні продукти, розфасовані у дозованому вигляді або розфасовані для роздрібної торгівлі, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві»;

після позиції

«3004 90 00 00*** Інші лікарські засоби, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві»

доповнити такою позицією:

«3822***/***** Реагенти діагностичні або лабораторні на підкладці і приготовлені (готові) діагностичні або лабораторні реагенти на підкладці або без неї, розфасовані або не розфасовані у вигляді наборів, крім зазначених у товарній позиції 3006 та сертифіковані еталонні матеріали, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві»;

2) у розділі 3:

після позиції

«0210 М’ясо та їстівні м’ясні субпродукти, солоні або в розсолі, сушені або копчені; їстівне борошно з м’яса або м’ясних субпродуктів»

доповнити такою позицією:

«0301***** Жива риба для споживання людиною»;

у позиції

«2202 99 11 00** Інші безалкогольні напої, без вмісту продуктів товарних позицій 0401—0404 або жирів, одержаних із продуктів товарних позицій 0401—0404»
2202 99 15 00**
2209 99 19 00**

цифри «2209 99 19 00**» замінити цифрами «2202 99 19 00**»;

після позиції

«2932 99 00 00 Виключно інші сполуки гетероциклічні, лише з гетероатомом (атомами) кисню, тваринного походження (наприклад, глюкозамін, глюкозамін-6-фосфат та їх сульфати)»

доповнити такою позицією:

«2936***/***** Провітаміни та вітаміни, природні або одержані в результаті синтезу (включаючи природні концентрати), їх похідні, що використовуються переважно як вітаміни, суміші цих речовин, у тому числі розчинені або не розчинені у будь-якому розчиннику, призначені для використання як кормової чи дієтичної добавки»;

позицію

«3002 13 00 00 Імунологічні продукти, модифіковані або немодифіковані, у тому числі одержані із застосуванням біотехнологічних процесів, виключно тваринного походження»
3002 14 00 00
3002 15 00 00

замінити такою позицією

«3002 13 00 00***/***** Імунологічні продукти, модифіковані або немодифіковані, у тому числі одержані із застосуванням біотехнологічних процесів, виключно тваринного походження»;
3002 14 00 00***/*****
3002 15 00 00***/*****

позицію

«3822 Виключно отримані з продуктів тваринного походження реагенти діагностичні або лабораторні на підкладці і приготовлені (готові) діагностичні або лабораторні реагенти на підкладці або без неї, розфасовані або не розфасовані у вигляді наборів, крім зазначених у товарній позиції 3006; сертифіковані еталонні матеріали, отримані з продуктів тваринного походження»

замінити такою позицією

«3822***/***** Виключно отримані з продуктів тваринного походження реагенти діагностичні або лабораторні на підкладці і приготовлені (готові) діагностичні або лабораторні реагенти на підкладці або без неї, розфасовані або не розфасовані у вигляді наборів, крім зазначених у товарній позиції 3006; сертифіковані еталонні матеріали, отримані з продуктів тваринного походження»;

виноску «***» до переліку викласти в такій редакції:

«*** Для цілей розділів 2 та 3 не підлягає ветеринарно-санітарному контролю та державному контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров’я та благополуччя тварин відповідно у формі попереднього документального контролю, який здійснює митний орган у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України.»;

доповнити перелік виноскою «*****» такого змісту:

«***** В електронній справі, створеній з метою проведення ветеринарно-санітарного контролю або державного контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров’я та благополуччя тварин, для одного з цих видів контролю повинне бути наявне рішення посадової особи уповноваженого органу:

для цілей пропуску через митний кордон України товарів — про надання дозволу на пропуск товарів через митний кордон України для переміщення їх до пункту призначення на території України чи до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України або на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України;

для цілей випуску у відповідний митний режим (крім митного режиму транзиту) товарів — про надання дозволу на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну.».

4. У Порядку надання та оприлюднення знеособленої зведеної інформації для статистичних цілей, знеособленої аналітичної інформації, знеособленої інформації щодо конкретних експортно-імпортних операцій та іншої інформації з питань митної справи, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 травня 2021 р. № 462 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 40, ст. 2375):

1) у пункті 1 після слова «операцій» доповнити словами «, знеособлених текстів рішень за результатами розгляду скарг», а слова «щодо правопорушень» замінити словами «, яка стосується правопорушень»;

2) у пункті 2:

абзац шостий викласти в такій редакції:

«інформація щодо загальних питань роботи митного органу — інформація про плани роботи та звіти про виконання планів митного органу;»;

в абзаці сьомому слова «щодо правопорушень» замінити словами «, яка стосується правопорушень,»;

3) у пункті 6 після слова «операцій» доповнити словами «, текстів рішень за результатами розгляду скарг», а слова «щодо правопорушень» замінити словами «, яка стосується правопорушень,»;

4) абзац перший пункту 13 виключити;

5) пункт 14 виключити;

6) у пункті 15:

в абзаці першому слова «модуля управлінської аналітики,» виключити;

в абзаці другому слова «про модуль управлінської аналітики, положення» виключити, а слово «затверджуються» замінити словом «затверджується»;

7) у пункті 16 після слова «операцій» доповнити словами «, знеособлені тексти рішень за результатами розгляду скарг», а слова «щодо правопорушень» замінити словами «, яка стосується правопорушень,».

5. У постанові Кабінету Міністрів України від 15 липня 2025 р. № 857 »Про затвердження порядків створення та ведення деяких реєстрів митними органами» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 64, ст. 4392):

1) вступну частину після цифр «12» доповнити словами і цифрами «, частини шістнадцятої статті 233»;

2) пункт 1 доповнити абзацом такого змісту:

«Порядок створення та ведення реєстру центральних (регіональних) сортувальних станцій.»;

3) доповнити постанову Порядком створення та ведення реєстру центральних (регіональних) сортувальних станцій такого змісту:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 липня 2025 р. № 857

ПОРЯДОК
створення та ведення реєстру центральних (регіональних) сортувальних станцій

1. Цей Порядок визначає процедуру створення та ведення реєстру центральних (регіональних) сортувальних станцій (далі — Реєстр).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Митному кодексі України, Законах України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про електронні комунікації», «Про публічні електронні реєстри», «Про захист персональних даних» та інших нормативно-правових актах з питань митної справи.

3. Реєстр створюється та ведеться в електронній формі державною мовою.

4. Власником Реєстру, зокрема його програмно-технічних засобів та виключних майнових прав на його програмне забезпечення, є держава в особі Держмитслужби.

5. Створювачами інформації, що міститься в Реєстрі, є посадові особи Держмитслужби, відповідальні за розгляд документів та підготовку рішень про визначення центральних (регіональних) сортувальних станцій відповідно до порядку визначення та обладнання центральних (регіональних) сортувальних станцій, який встановлюється Мінфіном (далі — порядок визначення та обладнання центральних (регіональних) сортувальних станцій).

6. Публічними реєстраторами Реєстру є посадові особи Держмитслужби, які вносять відомості до Реєстру.

7. Об’єктом Реєстру є інформація про підприємства-резиденти, які отримали рішення про визначення центральних (регіональних) сортувальних станцій відповідно до вимог порядку визначення та обладнання центральних (регіональних) сортувальних станцій (далі — підприємства).

8. Джерелами інформації Реєстру є:

заяви, документи та/або інформація, подані підприємствами;

накази Держмитслужби про визначення центральних (регіональних) сортувальних станцій, внесення змін, припинення функціонування центральних (регіональних) сортувальних станцій.

На підставі рішень Держмитслужби, заяв, документів та/або інформації, поданих для прийняття рішень, створюється інформація, яка вноситься публічним реєстратором до Реєстру.

9. Держателем, адміністратором Реєстру та володільцем інформації, що міститься в Реєстрі, є Держмитслужба, яка забезпечує:

створення та функціонування Реєстру;

оброблення та структурну систематизацію, захист інформації, що міститься в Реєстрі;

вільний та безоплатний доступ користувачів до інформації, що міститься у Реєстрі, шляхом її оприлюднення на офіційному веб-сайті Держмитслужби та у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних;

здійснення інших повноважень, передбачених Законом України «Про публічні електронні реєстри».

10. Ведення Реєстру передбачає:

1) реєстрацію підприємства-резидента, яке отримало рішення про визначення центральних (регіональних) сортувальних станцій;

2) анулювання реєстрації підприємства-резидента, яке отримало рішення про припинення функціонування центральних (регіональних) сортувальних станцій;

3) внесення змін до Реєстру;

4) виправлення помилок у відомостях, внесених до Реєстру;

5) отримання користувачами інформації з Реєстру.

Надання послуг щодо інформації в Реєстрі здійснюється безоплатно.

11. Створення та функціонування Реєстру, зокрема його програмно-технічних засобів, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги або інших джерел, не заборонених законодавством.

12. Електронна інформаційна взаємодія Реєстру з іншими державними електронними інформаційними ресурсами здійснюється з дотриманням вимог Законів України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», «Про захист персональних даних», «Про публічні електронні реєстри», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах».

Електронна інформаційна взаємодія, передбачена цим Порядком, здійснюється засобами системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта» відповідно до вимог Порядку електронної (технічної та інформаційної) взаємодії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 606 «Деякі питання електронної взаємодії електронних інформаційних ресурсів» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 73, ст. 2455; 2021 р., № 52, ст. 3216; 2023 р., № 11, ст. 721).

У разі відсутності технічної можливості передачі даних з використанням системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта» електронна інформаційна взаємодія суб’єктів електронної взаємодії здійснюється з використанням інших інформаційно-комунікаційних систем із дотриманням вимог щодо захисту інформації відповідно до Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах».

13. Заходи із створення, впровадження та супроводження програмного забезпечення Реєстру, технічного і технологічного забезпечення функціонування Реєстру, обробки, збереження та захисту інформації, що міститься в Реєстрі, зокрема персональних даних, здійснюються відповідно до Законів України «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про публічні електронні реєстри», «Про Національну програму інформатизації» та постанови Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2025 р. № 205 «Деякі питання створення, адміністрування та забезпечення функціонування засобу інформатизації» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 25, ст. 1666) у частині, що не суперечить Закону України «Про публічні електронні реєстри».

14. Реєстр є інформаційно-комунікаційною системою, що забезпечує збирання, накопичення, захист, ведення обліку, відображення, оброблення інформації, що міститься в Реєстрі, та надання інформації про підприємства.

Реєстр створюється та ведеться Держмитслужбою за допомогою функціональних систем Єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів.

15. Основними завданнями Реєстру є:

відображення інформації про підприємство;

актуалізація інформації, що міститься в Реєстрі;

збирання, накопичення, захист, ведення обліку, відображення, оброблення інформації в електронній формі та створення її електронного архіву.

16. Інформація до Реєстру вноситься публічним реєстратором із накладенням власного кваліфікованого електронного підпису або автоматично за допомогою функціональних систем Єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів.

17. Реєстр містить такі відомості:

повне та скорочене (за наявності) найменування підприємства відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців і громадських формувань та його організаційно-правову форму;

ідентифікаційний код підприємства згідно з ЄДРПОУ (для юридичних осіб) або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб), або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті громадянина України);

адресу веб-сайта підприємства;

вид сортувальної станції: центральна сортувальна станція чи регіональна сортувальна станція;

місцезнаходження центральної (регіональної) сортувальної станції;

статус центральної (регіональної) сортувальної станції (функціонує/ припинено функціонування);

найменування митниці, яка здійснює контроль за діяльністю підприємства;

дату і номер наказу Держмитслужби про прийняте рішення (визначення центральної (регіональної) сортувальної станції та включення її до Реєстру або припинення функціонування центральної (регіональної) сортувальної станції та виключення її з Реєстру, або внесення змін до Реєстру).

Публічна інформація з Реєстру у формі відкритих даних підлягає оприлюдненню відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Облік наказів Держмитслужби про визначення центральної (регіональної) сортувальної станції та включення її до Реєстру, припинення функціонування центральної (регіональної) сортувальної станції та виключення її з Реєстру здійснюється у спосіб, встановлений Типовою інструкцією з документування управлінської інформації в електронній формі та організації роботи з електронними документами в діловодстві, електронного міжвідомчого обміну, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 55 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 23, ст. 770).

18. Держмитслужба не пізніше ніж наступного робочого дня з дня прийняття наказу, зазначеного у пункті 17 цього Порядку, надсилає підприємству в електронній формі копію наказу про прийняте рішення.

19. Внесення інформації до Реєстру здійснюється не пізніше ніж наступного робочого дня з дня видання наказу Держмитслужби про прийняте рішення.

У разі неможливості внесення відомостей про центральну (регіональну) сортувальну станцію у визначений строк внаслідок технічного збою в роботі Реєстру або настання надзвичайних та невідворотних подій (обставин непереборної сили) публічний реєстратор не пізніше ніж наступного робочого дня після відновлення роботи Реєстру вносить такі відомості про центральну (регіональну) сортувальну станцію до Реєстру.

20. У разі виявлення публічними реєстраторами Реєстру в інформації, що міститься в Реєстрі, граматичних, стилістичних помилок (описок), допущених не з вини підприємств, під час включення інформації до Реєстру такі помилки виправляються згідно з наказом Держмитслужби про внесення змін до Реєстру протягом п’яти робочих днів з дня їх виявлення.

Виправлення помилок, допущених публічними реєстраторами Реєстру, або таких, що виникли внаслідок наявності помилок у документах, на підставі яких було включено інформацію до Реєстру, здійснюється згідно з наказом Держмитслужби про внесення змін протягом п’яти робочих днів після отримання Держмитслужбою від підприємства заяви, документів та/або інформації, передбачених абзацом другим пункту 8 цього Порядку, про виправлення таких помилок або скасування документів, визнання нечинними чи припинення їх дії.

21. Про спроби та/або факти несанкціонованих дій в інформаційно-комунікаційних системах митних органів щодо Реєстру або інформації з обмеженим доступом, вимогу щодо захисту якої встановлено законодавством, Держмитслужба повідомляє Адміністрації Держспецзв’язку або її територіальному органу.

22. Інформування підприємства про запити будь-яких осіб щодо інформації про нього, яка міститься в Реєстрі, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до Реєстру, її зміну, крім випадків, передбачених законом, здійснюється за зверненням підприємства.

23. Днем початку функціонування Реєстру відповідно до цього Порядку є день опублікування на офіційному веб-сайті Держмитслужби повідомлення про початок його функціонування.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 листопада 2025 р. № 1483
Київ

Про затвердження Порядку проведення Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами державного фінансового аудиту в рамках міжнародних договорів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок проведення Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами державного фінансового аудиту в рамках міжнародних договорів України, що додається.

Прем’єр-міністр України Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1483

ПОРЯДОК
проведення Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами державного фінансового аудиту в рамках міжнародних договорів України

1. Цей Порядок визначає механізм проведення Державаудитслужбою, її міжрегіональними територіальними органами (далі — органи Державаудитслужби) державного фінансового аудиту в рамках міжнародних договорів України.

Дія цього Порядку поширюється на державний фінансовий аудит (далі — аудит), що проводиться в рамках виконання Рамкової угоди між Україною та Європейським Союзом щодо спеціальних механізмів реалізації фінансування Союзу для України згідно з інструментом Ukraine Facility, ратифікованої Законом України від 6 червня 2024 р. № 3786-IX, та інших міжнародних договорів України, повноваження щодо проведення аудиту за якими покладено на органи Державаудитслужби.

2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку, мають таке значення:

аудиторські докази — будь-яка зібрана та задокументована інформація, отримана в процесі аудиту, а також (за потреби) результати заходів державного фінансового контролю, заходів, здійснених іншими контролюючими органами, що підтверджують аудиторські висновки;

аудиторська документація — усі документи, інформація та дані в будь-якій формі, які отримані та/або створені державними аудиторами під час планування і проведення аудиту, які фіксують аудиторські процедури, докази, рішення і висновки;

аудиторська знахідка — невідповідність між критеріями аудиту і фактичним станом предмета аудиту, що перевіряється під час аудиту і може бути у формі недоліків, порушень, упущень, відхилень, слабких сторін, покращень різних сфер діяльності тощо;

аудиторські процедури — комплекс дій державного аудитора, спрямованих на виконання завдань аудиту та отримання аудиторських доказів під час аудиту;

аудиторський ризик — ризик формування неналежних, неповних висновків, рекомендацій щодо предмета аудиту;

державний аудитор — посадова особа органу Державаудитслужби, яка наділена повноваженнями з проведення аудиту та користується правами, визначеними статтею 10 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (далі — Закон);

завдання аудиту — конкретні дії державного аудитора, спрямовані на досягнення мети аудиту;

збір інформації — отримання від учасника аудиту необхідних матеріалів (інформації);

критерії аудиту — порівняльні показники, що застосовуються членами аудиторської групи для оцінювання предмета аудиту на підставі отриманих аудиторських доказів;

міжнародні стандарти аудиту — сукупність принципів професійних стандартів (стандартів, керівництв, рекомендацій тощо) Міжнародної федерації бухгалтерів (IFAC), Загальноприйнятих стандартів державного аудиту (GAGAS), стандартів Інституту внутрішніх аудиторів (IIA), Асоціації аудиту та контролю інформаційних систем (ISACA) та інших міжнародних стандартів аудиту в частині, що не суперечить законам України;

ДОКУМЕНТИ

місцезнаходження — фактичне місце провадження діяльності, розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування діяльністю об'єкта контролю та/або учасника аудиту (в якому переважно перебуває керівництво) і здійснюється управління та ведеться облік, та/або місце проживання керівника об'єкта контролю та/або учасника аудиту, який провадить свою діяльність одноособово без утворення юридичної особи, інформація про яке зазначена в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань та/або про яке об'єкт контролю та/або учасник аудиту повідомив органу Держаудитслужби;

об'єкт контролю — підконтрольні установи та інші суб'єкти, щодо яких органи Держаудитслужби уповноважено здійснювати контроль (зокрема аудит) у межах міжнародних договорів України;

предмет аудиту — системи, процеси, операції, інформація, діяльність об'єкта контролю та інше залежно від мети аудиту, що вимірюється та оцінюється за визначеними критеріями аудиту;

професійне судження — застосування необхідних навичок, знань і досвіду під час прийняття державним аудитором обґрунтованих рішень, формування об'єктивних висновків з урахуванням етичних принципів;

суттєвість — важливість питання в контексті відповідної мети аудиту, вартісних, кількісних та якісних аспектів, у якому воно розглядається, щодо потенційних користувачів аудиторського звіту, що визначається державним аудитором відповідно до його професійного судження, враховуючи його складність, суспільний інтерес, високий ризик значних помилок, шахрайства чи невідповідностей тощо;

учасник аудиту — юридична особа незалежно від організаційно-правової форми і форми власності, суб'єкт підприємницької діяльності — фізична особа, які мали (мають) прямо або опосередковано відносини з об'єктом контролю в межах мети та предмета аудиту.

Інші терміни в цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України та Законі.

3. Метою аудиту є надання оцінки, об'єктивних висновків та рекомендацій щодо законного використання коштів, отриманих у рамках реалізації міжнародних договорів України, інших активів держави та/або ефективного (зокрема результативного) використання та збереження таких активів та/або правильності ведення бухгалтерського обліку та достовірності фінансової звітності та/або функціонування системи внутрішнього контролю.

4. Аудит проводиться з урахуванням міжнародних стандартів аудиту відповідно до плану проведення заходів державного фінансового контролю, що розміщується на офіційному веб-сайті Держаудитслужби.

5. Керівник структурного підрозділу органу Держаудитслужби, відповідального за проведення аудиту, визначає склад аудиторської групи з урахуванням рівня професійної компетенції державних аудиторів.

Керівництво аудиторською групою здійснює керівник аудиту, якого визначають із складу аудиторської групи.

До проведення аудиту може бути залучено кваліфікованих фахівців відповідних органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій для проведення контрольних обмірів будівельних, монтажних, ремонтних та інших робіт, контрольних запусків сировини і матеріалів у виробництво, контрольних аналізів сировини, матеріалів і готової продукції, інших перевірок.

Залучені кваліфіковані фахівці включаються до складу аудиторської групи.

6. Орган Держаудитслужби готує повідомлення про проведення аудиту за формою згідно з додатком 1.

Повідомлення про проведення аудиту підписує керівник або заступник керівника органу Держаудитслужби. Таке повідомлення разом із супровідним листом надсилаються об'єкту контролю не пізніше ніж за п'ять робочих днів до початку проведення аудиту.

У разі зміни керівника аудиту та/або членів аудиторської групи та/або дати закінчення аудиту, що визначено в повідомленні, орган Держаудитслужби повідомляє про це об'єкту контролю не пізніше ніж через два робочих дні після таких змін одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку.

7. Об'єкт контролю/учасник аудиту забезпечує членам аудиторської групи окреме приміщення для роботи, створення умов для зберігання документів, можливість користування електронними комунікаціями, комп'ютерною, розмножувальною та іншою технікою, доступ до інформаційно-комунікаційних систем з урахуванням вимог щодо забезпечення захисту державних інформаційних ресурсів або інформації з обмеженим доступом, вимогу щодо захисту якої встановлено законом, подання матеріалів, інформації, документів, необхідних для проведення аудиту, збору інформації та здійснення аудиторських процедур.

8. Аудит проводять такими етапами:

1) планування та організація аудиту (попереднє дослідження об'єкта контролю в межах мети аудиту та предмета аудиту, визначення критеріїв аудиту, підготовка та затвердження програми аудиту).

Форму програми аудиту затверджує Держаудитслужба. Програма аудиту додається до аудиторської документації;

2) проведення аудиту (збір, оцінювання та узагальнення аудиторських доказів);

3) звітування (узагальнення результатів аудиту, формування висновків, підготовка рекомендацій щодо усунення виявлених під час аудиту недоліків, а також аудиторського звіту).

Аудиторські процедури виконуються на всіх етапах проведення аудиту.

Вид аудиторських процедур і порядок їх проведення визначає Держаудитслужба.

9. Під час аудиту члени аудиторської групи та/або керівництво об'єкта контролю можуть ініціювати проведення обговорень щодо:

питань, які стосуються мети аудиту та критеріїв аудиту, застосованих стандартів, очікуваних результатів;

запланованого підходу членами аудиторської групи до аналізу системи внутрішнього контролю, зокрема щодо запобігання ризикам шахрайства, корупції, конфлікту інтересів, та наявних оцінок функціонування системи внутрішнього контролю;

посадових осіб об'єкта контролю, уповноважених надавати інформацію та пояснення, що стосуються аудиту, членам аудиторської групи тощо.

За результатами обговорень готується протокол, який додається до аудиторської документації та в якому зазначаються учасники, місце і час проведення обговорень, питання, що обговорювалися, результати та/або прийняті рішення (за наявності).

Протокол обговорення готує та підписує керівник аудиту. Копію протоколу може бути надано керівникові об'єкта контролю на його запит.

10. Під час попереднього дослідження об'єкта контролю в межах мети аудиту та предмета аудиту та/або для отримання аудиторських доказів може здійснюватися збір інформації такими способами:

за письмовим запитом органу Держаудитслужби;

за місцезнаходженням учасника аудиту.

11. Для збору інформації за місцезнаходженням учасника аудиту керівник аудиту готує повідомлення про проведення збору інформації за формою згідно з додатком 1.

Повідомлення про проведення збору інформації за місцезнаходженням учасника аудиту підписує керівник органу Держаудитслужби або його заступник. Таке повідомлення разом із супровідним листом надсилається учаснику аудиту не пізніше ніж за три робочих дні до початку проведення збору інформації.

Результати збору інформації відображаються у довідці, яку підписує член аудиторської групи, яка надається для ознайомлення та підписання керівникові учасника аудиту та додається до аудиторської документації.

У разі зміни члена (членів) аудиторської групи, що здійснює збір інформації, та/або дати закінчення збору інформації, що визначено в повідомленні, орган Держаудитслужби повідомляє про це учасника аудиту не пізніше ніж через два робочих дні після таких змін одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку.

12. Програму аудиту готує керівник аудиту на основі інформації, одержаної під час попереднього дослідження об'єкта контролю в межах мети аудиту та предмета аудиту, та затверджує керівник органу Держаудитслужби або його заступник.

Керівник аудиту подає для ознайомлення програму аудиту об'єкту контролю одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку.

Програма аудиту містить інформацію про рішення, прийняті на етапі планування та організації аудиту, результати тестування наявної системи внутрішнього контролю, аудиторські ризики, учасників аудиту, тривалість проведення аудиту, а також про мету аудиту, предмет аудиту і критерії аудиту, вид та обсяг аудиторських процедур, визначених з урахуванням суттєвості, які виконуватимуть під час аудиту члени аудиторської групи.

Під час аудиту програму аудиту може бути переглянуто. Внесення змін до програми аудиту здійснюють у порядку її затвердження.

13. Об'єкт контролю та/або учасник аудиту зобов'язаний на запит членів аудиторської групи надати їм усі необхідні для аудиту та/або збору інформації документи та відомості, що перебувають у його володінні, протягом трьох робочих днів із дня отримання запиту, якщо інший строк не визначено законом або відповідним запитом члена аудиторської групи (але не менше ніж за один робочий день).

14. Перелік і обсяг відомостей про результати аудиту не можуть бути розголошені до їх повного документування в аудиторському звіті, крім випадків, передбачених законодавством.

Для виконання завдань аудиту члени аудиторської групи мають право отримувати на об'єкті контролю/в учасника аудиту перелік відомостей, що містять інформацію з обмеженим доступом.

15. Якщо під час проведення аудиту державні аудитори встановлюють факти, що можуть свідчити про порушення об'єктом контролю законодавства з фінансових або бюджетних питань, наслідком яких можуть бути збитки, а також факти, що мають ознаки шахрайства, зловживань та інших незаконних дій, вони повідомляють про такі факти керівнику або заступнику керівника органу Держаудитслужби для вжиття відповідних заходів.

16. У разі вчинення дій, спрямованих на перешкоджання діяльності, виконанню обов'язків органу Держаудитслужби, державний аудитор невідкладно інформує правоохоронні органи для вжиття заходів, передбачених Законом, готує у двох примірниках і підписує акт про неможливість проведення аудиту/збору інформації із зазначенням відповідних обставин, а також готує повідомлення про ознаки вчинення кримінального правопорушення, яке надається для підписання керівнику (заступнику керівника) органу Держаудитслужби. Орган Держаудитслужби передає повідомлення про ознаки вчинення кримінального правопорушення та акт про неможливість проведення аудиту/збору інформації правоохоронним органам для вжиття заходів, передбачених законодавством.

Перешкоджання органу Держаудитслужби у проведенні аудиту/збору інформації є підставою для застосування до об'єкта контролю/учасника аудиту санкцій, передбачених законодавством, і для притягнення керівника об'єкта контролю/учасника аудиту до визначеної законом юридичної відповідальності.

17. Керівник об'єкта контролю/учасника аудиту письмово повідомляє органу Держаудитслужби про усунення обставин, що унеможливлюють проведення аудиту/збору інформації, наступного робочого дня після їх усунення.

У разі усунення таких обставин аудит/збір інформації за рішенням керівника органу Держаудитслужби може бути поновлено із внесенням (за потреби) у встановленому порядку відповідних змін до плану проведення заходів державного фінансового контролю та/або програми аудиту.

18. Перший примірник акта про неможливість проведення аудиту/збору інформації подається об'єкту контролю/учаснику аудиту одним із таких способів:

особисто під підпис керівнику, його заступнику або головному бухгалтеру об'єкта контролю/учасника аудиту;

через структурний підрозділ діловодства об'єкта контролю/учасника аудиту. На другому примірнику акта проставляється відмітка про дату реєстрації вхідної кореспонденції об'єкта контролю/учасника аудиту та підпис працівника структурного підрозділу діловодства, який здійснив реєстрацію;

рекомендованим поштовим відправленням з повідомленням про вручення;

надсиланням електронною поштою в установленому законодавством порядку.

Державний аудитор долучає другий примірник акта про неможливість проведення аудиту/збору інформації до аудиторської документації.

19. Керівник аудиту формує проект аудиторського звіту та подає його разом із протоколом узгодження проекту аудиторського звіту, підготовленим за формою згідно з додатком 2 (далі — протокол узгодження), одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку, об'єкту контролю для ознайомлення не пізніше ніж за один робочий день до дати закінчення проведення аудиту, визначеної в повідомленні про проведення аудиту.

20. Керівник об'єкта контролю ознайомлюється з проектом аудиторського звіту та (за наявності) надає аргументовані письмові зауваження (коментарі) до його змісту органу Держаудитслужби в строк не пізніше ніж п'ять робочих днів із дати отримання такого проекту аудиторського звіту одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку.

У разі відсутності таких зауважень (коментарів) керівник об'єкта контролю підписує протокол узгодження з проставленням у ньому позначки погодження «без зауважень (коментарів)» та надсилає його органу Держаудитслужби в строк, передбачений абзацом першим цього пункту, одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку.

У разі надання об'єктом контролю аргументованих письмових зауважень (коментарів) після закінчення строку, передбаченого абзацом першим цього пункту, розгляд таких зауважень (коментарів) не є обов'язковим.

21. Строк розгляду керівником аудиту аргументованих письмових зауважень (коментарів), наданих об'єктом контролю, становить не більше ніж 10 робочих днів із дати отримання таких зауважень (коментарів).

У разі врахування зауважень (коментарів) об'єкта контролю керівник аудиту переглядає та вносить корективи до проекту аудиторського звіту.

22. Орган Держаудитслужби надає одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку, об'єкту контролю лист-запрошення для обговорення та узгодження проекту аудиторського звіту, в якому визначає дату такого обговорення з урахуванням строку розгляду керівником аудиту зауважень (коментарів) до проекту аудиторського звіту.

23. За результатами обговорення та узгодження проекту аудиторського звіту готується протокол узгодження, який підписується у день обговорення та узгодження проекту аудиторського звіту керівником аудиту та керівником об'єкта контролю у двох примірниках, по одному — для органу Держаудитслужби та для об'єкта контролю.

24. Якщо за результатами обговорення та узгодження проекту аудиторського звіту керівник аудиту врахував (частково врахував) зауваження (коментарі) об'єкта контролю, протокол узгодження підписується із проставленням керівником аудиту в ньому позначки погодження «із зауваженнями (коментарями), що враховані (частково враховані)».

Якщо за результатами обговорення та узгодження проекту аудиторського звіту керівник аудиту не врахував зауважень (коментарів) об'єкта контролю, протокол узгодження підписується із проставленням керівником аудиту в ньому позначки погодження «із зауваженнями (коментарями), що не враховані».

25. У разі відмови керівника об'єкта контролю від узгодження проекту аудиторського звіту та/або підписання протоколу узгодження, а також неповернення протоколу узгодження у строк, визначений у пункті 20 цього Порядку, аудиторський звіт вважається погодженим об'єктом контролю без зауважень. Керівник аудиту робить відповідний запис у протоколі узгодження та одноосібно підписує його.

Протокол узгодження, зауваження (коментарі) об'єкта контролю (у разі наявності) та обґрунтування керівника аудиту щодо їх неврахування додаються до аудиторської документації.

26. Керівник аудиту протягом трьох робочих днів із дня підписання протоколу узгодження готує та підписує аудиторський звіт у двох примірниках, по одному — для органу Держаудитслужби та для об'єкта контролю, і подає відповідний примірник аудиторського звіту об'єкту контролю одним із способів, визначених у пункті 18 цього Порядку, разом із супровідним листом, підписаним керівником або заступником керівника органу Держаудитслужби, із зазначенням строку інформування про виконання рекомендацій, викладених в аудиторському звіті.

У разі наявності неврахованих під час обговорення та узгодження проекту аудиторського звіту зауважень (коментарів), наданих об'єктом контролю, керівник аудиту разом з аудиторським звітом надає керівнику об'єкта контролю обґрунтування за кожним неврахованим зауваженням (коментарем).

27. Якщо вимоги міжнародного договору України містять особливості узгодження та підписання проекту аудиторського звіту або окремих його частин, відповідні процедури узгодження здійснюються відповідно до вимог міжнародного договору України. Водночас пункти 20—27 цього Порядку застосовуються у частині, що не суперечить вимогам міжнародного договору України.

28. Вимоги щодо форми та змісту аудиторського звіту за результатами аудиту, порядок його підготовки, обговорення, розгляду та узгодження його проекту визначено цим Порядком, а також методологією, яку розробляє та затверджує Держаудитслужба з урахуванням міжнародних стандартів аудиту.

29. Аудиторський звіт містить основні результати аудиту, зокрема аудиторські знахідки, висновки (базуються на професійному судженні та достатніх і надійних аудиторських доказах з урахуванням суттєвості виявлених аудиторських знахідок) та рекомендації, а також іншу інформацію, яку має бути надано керівництву об'єкта контролю.

30. На основі виявлених аудиторських знахідок і сформованих висновків керівник аудиту формує відповідні рекомендації щодо необхідних удосконалень, усунень порушень, недоліків, відхилень тощо із зазначенням критичності (значущості) рекомендацій.

Рекомендації, що містяться в аудиторському звіті, обов'язкові до розгляду об'єктом контролю.

31. Разом з аудиторським звітом керівник аудиту подає об'єкту контролю супровідний лист, підписаний керівником або заступником керівника органу Держаудитслужби, із зазначенням строку інформування про стан і результати розгляду рекомендацій, що не може бути менше ніж 14 робочих днів із дати підписання супровідного листа.

Об'єкт контролю у строк, визначений у супровідному листі органу Держаудитслужби, зазначеному в абзаці першому цього пункту, інформує орган Держаудитслужби про стан і результати розгляду рекомендацій, що містяться в аудиторському звіті, заплановані та вжиті заходи, спосіб і результати впровадження рекомендацій.

32. Орган Держаудитслужби здійснює моніторинг і проводить аналіз стану і результатів впровадження рекомендацій, зазначених в аудиторському звіті, методом аналізу інформації об'єкта контролю про вжиті заходи та за потреби методом її фактичного підтвердження за місцезнаходженням об'єкта контролю/учасника аудиту.

33. За потреби застосування методу фактичного підтвердження стану і результатів впровадження рекомендацій за місцезнаходженням об'єкта контролю орган Держаудитслужби надсилає об'єкту контролю/учаснику аудита лист про здійснення такого моніторингу не пізніше ніж за три робочих дні до його початку.

34. Держаудитслужба інформує Міністра фінансів про результати аудиту та/або стан врахування і результати впровадження рекомендацій об'єктом контролю і приймає рішення про таке інформування (у разі потреби) заінтересованих органів та громадськості.

Результати аудиту можуть бути оприлюднені в установленому порядку в медіа.

Якщо вимоги міжнародного договору України містять особливості інформування про результати аудиту, стан врахування і результати впровадження рекомендацій об'єктом контролю, а також порядок їх оприлюднення, такі процедури здійснюються відповідно до вимог міжнародного договору України.

35. Орган Держаудитслужби з метою інформування громадськості розміщує інформацію про результати аудиту або аудиторський звіт на офіційному веб-сайті Держаудитслужби в установленому порядку.

Додаток 1
до Порядку

Керівнику _____
(повне найменування об'єкта
_____
контролю/учасника аудиту, у якому
_____
проводитиметься аудит/збір інформації)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про проведення _____
(аудиту/збору інформації)

_____
(тема та період аудиту)

Підстава: _____
(пункт плану проведення заходів державного фінансового контролю органу Держаудитслужби)

_____
(дата початку та дата (орієнтовна дата) закінчення аудиту/збору інформації)

Склад аудиторської групи:

1. _____ .
(найменування посади, прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) посадової особи органу Держаудитслужби — керівника аудиту (у разі проведення аудиту)

2. _____ .
(найменування посади, прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) посадової особи органу Держаудитслужби/залученого фахівця)

3. _____
_____ .

_____ _____ _____
(найменування посади керівника (заступника керівника) органу Держаудитслужби) (підпис) (власне ім'я та прізвище)

_____
Примітка. За перешкоджання діяльності органу державного фінансового контролю передбачено відповідальність відповідно до статті 351[1] Кримінального кодексу України.

Додаток 2
до Порядку

ПРОТОКОЛ
узгодження проекту аудиторського звіту
____ _____ 20__ р.

_____
(найменування об'єкта контролю)

_____,
(найменування посади, власне ім'я та прізвище керівника об'єкта контролю)

з однієї сторони, та _____
(найменування посади, власне ім'я та прізвище посадової особи

_____,
органу Держаудитслужби — керівника аудиту)

з іншої сторони, розглянули та обговорили проект аудиторського звіту про результати аудиту _____
_____ .
(підстави, тема та період аудиту)

Звіт погоджено:

без зауважень (коментарів)	☐
із зауваженнями (коментарями), що враховані (частково враховані)	☐
із зауваженнями (коментарями), що не враховані	☐

_____ _____ _____
(найменування посади керівника аудиту) (підпис) (власне ім'я та прізвище)

_____ _____ _____
(найменування посади керівника об'єкта контролю) (підпис) (власне ім'я та прізвище)

Відмова керівника об'єкта контролю від узгодження проекту аудиторського звіту	☐
Відмова керівника об'єкта контролю від підписання протоколу узгодження	☐
Неповернення протоколу узгодження	☐

_____ _____ _____
(найменування посади керівника об'єкта контролю) (підпис) (власне ім'я та прізвище)

_____ _____ _____
(найменування посади керівника аудиту) (підпис) (власне ім'я та прізвище)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 листопада 2025 р. № 1490
Київ

Про збільшення статутного капіталу державної установи «Фонд енергоефективності»

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Збільшити статутний капітал державної установи «Фонд енергоефективності» на суму 240 000 000 гривень за рахунок коштів, передбачених у Законі України «Про Державний бюджет України на 2025 рік».

2. Статут державної установи «Фонд енергоефективності», затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2017 р. № 1099 «Про утворення державної установи «Фонд енергоефективності» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 12, ст. 414; 2022 р., № 84, ст. 5193), викласти в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 1099
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1490)

СТАТУТ
державної установи «Фонд енергоефективності»

Загальна частина

1. Державна установа «Фонд енергоефективності» (далі — Фонд) утворена відповідно до Закону України «Про Фонд енергоефективності».

2. Найменування Фонду:

українською мовою: повне — державна установа «Фонд енергоефективності», скорочене — ДУ «Фонд енергоефективності»;

англійською мовою: повне — State Institution «Energy efficiency Fund», скорочене — SI «Energy efficiency Fund».

3. Місцезнаходження Фонду: Україна, 03150, м. Київ, вул. Ділова, 24.

Мета, принципи та види діяльності Фонду

4. Метою Фонду є підтримка ініціатив щодо енергоефективності, впровадження інструментів стимулювання і підтримки здійснення заходів з підвищення рівня енергоефективності будівель та енергозбереження, зокрема в житловому секторі, з урахуванням національного плану дій з енергоефективності, зменшення викидів двоокису вуглецю з метою виконання Паризької угоди, впровадження acquis communautaire ЄС та виконання Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, забезпечення дотримання Україною міжнародних зобов'язань у сфері енергоефективності.

За рішенням Кабінету Міністрів України Фонд може провадити діяльність із реалізації інших програм у житловому секторі, у тому числі пов'язаних із відновленням будівель, зруйнованих та/або пошкоджених внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

5. Фонд провадить такі види діяльності:

1) підтримка ініціатив щодо енергоефективності та інших ініціатив відповідно до мети діяльності Фонду;

2) впровадження інструментів стимулювання здійснення заходів з підвищення рівня енергоефективності будівель та енергозбереження;

3) підтримка здійснення заходів з підвищення рівня енергоефективності будівель та енергозбереження;

4) у сферах архітектури та інжинірингу, надання послуг з технічного консультування;

5) сприяння зменшенню викидів двоокису вуглецю з метою виконання Паризької угоди;

ДОКУМЕНТИ

6) сприяння досягненню сукупного енергозбереження у кінцевому споживанні з урахуванням національних цілей України щодо енергоефективності;

7) здійснення заходів, спрямованих на досягнення національних цілей України щодо енергоефективності;

8) розроблення маркетингових та комунікаційних кампаній, дослідження відповідних ринків (послуг з будівництва, будівельних матеріалів, послуг з енергетичного аудиту тощо);

9) здійснення комунікаційних заходів, пов’язаних із підвищенням рівня поінформованості населення у сфері енергозбереження та енергоефективності, а також про діяльність Фонду;

10) сприяння впровадженню acquis communautaire ЄС та виконанню Договору про заснування Енергетичного Співтовариства;

11) забезпечення дотримання Україною міжнародних зобов’язань у сфері енергоефективності;

12) за рішенням Кабінету Міністрів України реалізація інших програм у житловому секторі, у тому числі пов’язаних із відновленням будівель, зруйнованих та/або пошкоджених внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

13) інші види діяльності, які не суперечать меті діяльності Фонду.

6. Види господарської діяльності, що вимагають отримання ліцензії чи інших документів дозвільного характеру, провадяться Фондом після отримання відповідних ліцензії чи інших документів дозвільного характеру.

Правовий статус Фонду

7. Фонд є державною установою — юридичною особою публічного права.

8. Фонд є державною установою, яка не має на меті одержання прибутку.

9. Фонд набуває права юридичної особи з дня його державної реєстрації в установленому законодавством порядку.

10. Засновником Фонду є держава в особі Кабінету Міністрів України.

11. Фонд утворюється та припиняє свою діяльність за рішенням Кабінету Міністрів України.

12. Фонд має самостійний баланс, рахунки в банках, штампи, печатки і бланки із своїм найменуванням.

13. Фонд веде бухгалтерський облік та складає фінансову звітність відповідно до законодавства.

14. У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України, Законом України «Про Фонд енергоефективності» (далі — Закон), законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, а також положеннями міжнародних договорів України, що набрали чинності в установленому порядку, та цим Статутом.

15. Фонд має право від свого імені вчиняти будь-які правочини та укладати будь-які договори, набувати майнові та немайнові права, виконувати обов’язки, виступати позивачем та відповідачем у судах України та інших держав, крім випадків, передбачених законодавством і цим Статутом.

Представлення інтересів Фонду в суді в межах самопредставництва та перелік осіб, які мають право діяти без додаткового уповноваження, регулюються відповідним положенням, затвердженим Наглядовою радою. Відповідно до норм законодавства Фонд бере участь у судових справах в порядку самопредставництва юридичної особи через директора, членів Дирекції або особи, визначеної Наглядовою радою.

16. Фонд може відповідно до законодавства входити до складу об’єднань юридичних осіб, виступати учасником (засновником) інших юридичних осіб, якщо це необхідно або доцільно для досягнення мети діяльності Фонду.

17. Фонд відповідає за своїми зобов’язаннями в межах належного йому майна.

18. Фонд не відповідає за зобов’язаннями юридичних осіб, засновником, співзасновником або учасником яких він є, а такі юридичні особи не відповідають за зобов’язаннями Фонду, крім випадків, передбачених законодавством чи договором.

19. Фонд не несе відповідальності за зобов’язаннями держави, а держава не несе відповідальності за зобов’язаннями Фонду, крім випадків, передбачених законом.

Фонд не несе відповідальності за дії чи бездіяльність бенефіціара, за правдивість, достовірність і правильність наданої бенефіціаром інформації. Фонд не несе відповідальності за протиправні діяння (дії чи бездіяльність) бенефіціарів та інших учасників реалізації проектів у рамках програм Фонду. Бенефіціари та інші учасники реалізації проекту в рамках програм Фонду — суб’єкти містобудування (юридичні особи та фізичні особи — підприємці) несуть відповідальність за недотримання законодавства у сфері містобудівної діяльності згідно із законом.

20. Фонд має право відкривати банківські рахунки в національній та іноземній валютах.

Майно Фонду

21. Майно Фонду становлять основні та оборотні активи, інші активи, вартість яких відображається в бухгалтерському балансі Фонду.

22. Джерелами формування майна та коштів Фонду є:

1) грошові та матеріальні внески засновника;

2) кошти, залучені на безоплатній та безповоротній основі, у тому числі від донорів;

3) кошти, передбачені законом про Державний бюджет України на відповідний рік на виконання програм Фонду;

4) майно, придбане та набуте на інших законних підставах в інших суб’єктів господарювання, організацій та громадян в установленому законодавством порядку;

5) інші джерела та доходи, не заборонені законом.

23. Фонд самостійно володіє, користується і розпоряджається належним йому майном і вчиняє щодо нього будь-які дії, що не суперечать законодавству та меті діяльності Фонду.

24. Основні засоби, що є державною власністю і передані Фонду на праві узуфрукта державного майна чи на іншому речовому праві, передбаченому законом, включаються до активів Фонду, але не можуть бути відчужені в будь-який спосіб без згоди Кабінету Міністрів України. Списання та передача державного майна здійснюється відповідно до законодавства.

25. Усе нерухоме майно, передане до статутного капіталу Фонду або набуте Фондом на законних підставах, є його власністю. Державне майно, передане Фонду на праві узуфрукта державного майна чи на іншому речовому праві, передбаченому законом, не включається до статутного капіталу Фонду та використовується в порядку, передбаченому Законом.

26. Фонд несе ризик випадкового знищення або пошкодження майна, що є його власністю, вчиняючи щодо нього будь-які дії, у тому числі відчуження, передачу в оренду, ліквідацію, що не суперечать законодавству та меті діяльності Фонду.

Статутний капітал та бюджет Фонду

27. Статутний капітал Фонду формується за рахунок коштів державного бюджету та з інших джерел, не заборонених законом, у розмірі, необхідному для забезпечення виконання статутних завдань Фонду.

28. Статутний капітал Фонду становить 3059329220 (три мільярди п’ятдесят дев’ять мільйонів триста двадцять дев’ять тисяч двісті двадцять) гривень.

29. Внесок до статутного капіталу Фонду може бути зроблений у вигляді грошових коштів, будь-якого майна або майнових прав, що не заборонені законодавством.

30. Статутний капітал Фонду повністю формується не пізніше шести місяців з дня державної реєстрації Фонду, а також може бути збільшений, при цьому допускається формування статутного капіталу Фонду частинами.

31. Формування статутного капіталу Фонду із непідтверджених джерел забороняється.

32. Рішення про зміну розміру статутного капіталу Фонду приймається Кабінетом Міністрів України за поданням Наглядової ради в установленому законодавством порядку.

33. Річний бюджет Фонду формується за рахунок коштів державного бюджету та коштів, які Фонд отримує як ґранти або залучає в інший спосіб з будь-яких інших джерел, не заборонених законом, з урахуванням обмежень, установлених Законом.

34. Наглядова рада Фонду визначає розподіл бюджету Фонду для фінансування статутної діяльності та затверджує кошторис витрат на утримання Фонду.

35. Фонд не має права випускати боргові цінні папери, залучати кошти на умовах позики, кредиту чи на інших умовах, що передбачають плату за користування коштами та обов’язковість їх повернення.

Органи управління Фонду

36. Органами управління Фонду є:

Наглядова рада;

Дирекція.

Наглядова рада

37. Наглядова рада є найвищим органом управління Фонду.

38. Наглядова рада здійснює захист прав засновника, кредиторів, донорів та кінцевих бенефіціарів Фонду, забезпечує виконання цілей Фонду та здійснює нагляд за управлінням Фондом у межах повноважень, визначених Законом та цим Статутом.

39. Наглядова рада діє відповідно до Закону, цього Статуту та Положення про Наглядову раду державної установи «Фонд енергоефективності”, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2018 р. № 142 (Офіційний вісник України, 2018 р. № 23, ст. 797) (далі — Положення про Наглядову раду).

40. Організаційною формою роботи Наглядової ради є засідання. Засідання Наглядової ради проводяться в разі потреби, але не рідше ніж один раз на три місяці.

41. Рішення Наглядової ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала проста більшість членів Наглядової ради.

42. Наглядова рада може приймати рішення шляхом проведення заочного голосування.

43. Рішення з питань, зазначених у підпунктах 1—6, 8, 9, 14, 15, 17—19 пункту 56 цього Статуту, приймаються Наглядовою радою виключно на засіданнях, що проводяться в очній формі.

44. Кожен член Наглядової ради має один голос. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови Наглядової ради.

45. Порядок скликання, голосування, прийняття (у тому числі шляхом заочного голосування) і оформлення рішень Наглядової ради визначається Положенням про Наглядову раду.

46. Наглядова рада формується у складі:

1) двох представників Кабінету Міністрів України;

2) двох незалежних членів Наглядової ради;

3) одного представника донорів (якщо це передбачено міжнародними договорами України).

47. Порядок обрання (включаючи вимоги до осіб, які мають намір стати членами Наглядової ради), призначення та припинення повноважень членів Наглядової ради визначається Кабінетом Міністрів України.

Один із членів Наглядової ради обирається головою Наглядової ради простою більшістю голосів усіх призначених членів Наглядової ради відкритим голосуванням у порядку, визначеному Положенням про Наглядову раду.

Усі члени Наглядової ради мають рівні права та обов’язки, крім випадків, передбачених Законом.

48. У разі укладення між Кабінетом Міністрів України та донорами договору, що передбачає фінансування донорами діяльності Фонду, порядок обрання, призначення та припинення повноважень члена Наглядової ради, зазначеного у підпункті 3 пункту 46 цього Статуту, може визначатися таким договором.

49. У разі відсутності договору, зазначеного у пункті 48 цього Статуту, або якщо зазначеним договором не передбачено призначення члена Наглядової ради, а також після припинення дії такого договору член Наглядової ради, зазначений у підпункті 3 пункту 46 цього Статуту, обирається, призначається та припиняє повноваження в порядку, передбаченому для незалежних членів Наглядової ради. На такого члена Наглядової ради поширюються вимоги, встановлені для незалежних членів Наглядової ради.

50. Члени Наглядової ради, зазначені у підпунктах 1 і 2 пункту 46 цього Статуту, обираються на п’ятирічний строк. Повноваження всіх або окремих членів Наглядової ради, зазначених у підпунктах 1 і 2 пункту 46 цього Статуту, можуть бути припинені достроково у випадках, визначених порядком обрання, призначення та припинення повноважень членів Наглядової ради. У разі укладення між Кабінетом Міністрів України та донорами договору, що передбачає фінансування донорами діяльності Фонду, строк повноважень та умови дострокового припинення повноважень члена Наглядової ради, зазначеного у підпункті 3 пункту 46 цього Статуту, може визначатися таким договором.

51. Одна і та сама особа може обиратися до складу Наглядової ради неодноразово, але не більше трьох разів підряд.

52. Члени Наглядової ради, зазначені у підпунктах 2 і 3 пункту 46 цього Статуту, виконують свої функції на платній основі на підставі цивільно-правового договору, в якому визначається, зокрема, розмір винагороди, заохочувальних та компенсаційних виплат, якщо інше не передбачене законом або договором між Кабінетом Міністрів України та донорами. Від імені Фонду такі договори підписуються директором Фонду.

53. Розмір винагороди, заохочувальних, компенсаційних та інших виплат членів Наглядової ради, зазначених у підпункті 3 пункту 46 цього Статуту, встановлюється на рівні незалежних членів Наглядової ради, крім випадків, установлених законом або договором між Кабінетом Міністрів України та донорами.

54. Із припиненням повноважень члена Наглядової ради одночасно припиняється дія цивільно-правового договору, укладеного з ним.

55. Наглядова рада може утворювати постійні та тимчасові комітети, секретаріат. Порядок їх утворення та діяльності, а також формування складу встановлюється в Положенні про Наглядову раду та положеннях про відповідний комітет, секретаріат, які затверджуються Наглядовою радою.

56. До виключної компетенції Наглядової ради належить:

1) затвердження стратегії Фонду та стратегічних цілей діяльності Фонду відповідно до основних напрямів діяльності Фонду енергоефективності, схвалених Кабінетом Міністрів України;

2) підготовка пропозицій щодо внесення змін до цього Статуту для затвердження Кабінетом Міністрів України;

3) подання пропозицій Кабінету Міністрів України щодо зміни розміру статутного капіталу Фонду;

4) подання пропозицій Кабінету Міністрів України щодо припинення діяльності Фонду, призначення ліквідаційної комісії або ліквідатора, затвердження ліквідаційного балансу;

5) затвердження річного плану діяльності Фонду, бюджету, кошторису витрат на утримання Фонду та звіту про його виконання;

6) затвердження порядку функціонування системи внутрішнього контролю та аудиту Фонду і контролю за її ефективністю;

7) прийняття рішення про вчинення правочину (рішення щодо надання згоди або відмови у наданні згоди на вчинення), який відповідно до цього Статуту є значним правочином;

8) визначення кількісного складу Дирекції, організаційної структури Фонду та затвердження положень про Дирекцію, структурні підрозділи Фонду;

9) призначення та звільнення директора Фонду, фінансового директора, технічного директора та керівника підрозділу внутрішнього аудиту, затвердження, призначення та звільнення керівників інших структурних підрозділів Фонду, крім випадків, передбачених цим Статутом;

10) затвердження умов трудових контрактів із директором, фінансовим директором, технічним директором та керівником підрозділу внутрішнього аудиту, встановлення розміру їх винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат;

11) затвердження порядку добору керівників та працівників Фонду на конкурсній основі;

12) здійснення контролю за діяльністю Дирекції, внесення пропозицій щодо підвищення її ефективності;

13) затвердження положення про підрозділ внутрішнього аудиту та планів його роботи, здійснення контролю за його діяльністю;

14) затвердження умов конкурсного відбору аудитора для проведення зовнішнього аудиту та його призначення, затвердження умов договору, що укладається з ним, встановлення розміру плати за його послуги;

15) розгляд та прийняття рішень щодо аудиторського висновку зовнішнього аудитора;

16) контроль за усуненням недоліків, виявлених органами державної влади, які в межах компетенції здійснюють державний нагляд та контроль за діяльністю Фонду, підрозділом внутрішнього аудиту та аудитором за результатами проведення зовнішнього аудиту;

17) визначення показників ефективності роботи членів Дирекції та керівника підрозділу внутрішнього аудиту та їх оцінювання відповідно до таких показників;

18) затвердження річної фінансової звітності;

19) розгляд та затвердження фінансових та інших звітів, зокрема розгляд та затвердження звітів за результатами моніторингу та аналізу якості заходів, що реалізуються в рамках програм Фонду;

20) схвалення за поданням Дирекції порядку прийняття рішення про обрання банків-партнерів, за участю яких буде здійснюватися надання ґрантів, затвердження істотних умов договорів, що укладатимуться з банками-партнерами;

21) схвалення за поданням Дирекції порядку прийняття рішення про обрання осіб, які будуть здійснювати верифікацію проектів після їх завершення або після завершення їх окремих етапів у випадках, передбачених програмами Фонду;

22) схвалення за поданням Дирекції програм Фонду та продуктів і послуг Фонду, що надаються в рамках таких програм;

23) схвалення за поданням Дирекції порядку моніторингу, аналізу якості та верифікації заходів, що здійснюються в рамках програм Фонду;

24) прийняття рішення про входження до складу об’єднань юридичних осіб, про заснування інших юридичних осіб;

25) затвердження переліку відомостей, що становлять комерційну таємницю та/або конфіденційну інформацію Фонду, порядок використання та зберігання таких відомостей;

26) у випадках, передбачених цим Статутом та/або Положенням про Наглядову раду, прийняття рішень з питань, що належать до повноважень Дирекції;

27) схвалення за поданням Дирекції вимог до висновку енергетичного аудиту та критеріїв оцінки таких висновків;

28) затвердження вимог до надавачів послуг з підготовки заявок та/або супроводу проектів;

29) схвалення за поданням Дирекції порядку залучення юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців на договірній основі (аутсорсинг) для надання послуг та виконання робіт, а також затвердження переліку таких послуг та робіт;

30) вжиття заходів до запобігання виникненню конфліктів інтересів у Фонді та сприяння їх урегулюванню;

31) здійснення інших повноважень відповідно до закону та цього Статуту.

57. Наглядова рада має право приймати рішення з інших питань, які можуть бути необхідними для ефективного виконання покладених на неї повноважень.

Дирекція

58. Дирекція є виконавчим органом Фонду, що здійснює поточне управління його діяльністю.

59. Дирекція діє відповідно до Закону, цього Статуту та Положення про Дирекцію, що затверджується Наглядовою радою.

60. До компетенції Дирекції належать усі питання, пов’язані з керівництвом поточною діяльністю Фонду, крім питань, що належать до компетенції Наглядової ради.

61. До складу Дирекції входять директор Фонду та принаймні два члени Дирекції — фінансовий директор і технічний директор.

62. Кількісний склад Дирекції визначає Наглядова рада відповідно до компетенції.

63. Директор Фонду та члени Дирекції підзвітні Наглядовій раді і організовують виконання її рішень. Директор та члени Дирекції діють від імені Фонду в межах, установлених законодавством та цим Статутом.

64. Директор Фонду та інші члени Дирекції обираються та призначаються на конкурсних засадах у порядку, визначеному Наглядовою радою згідно з цим Статутом, строком на три роки.

65. Фінансовий директор може призначатися за поданням донорів, якщо це передбачено міжнародними договорами України.

Фінансовий директор має право другого підпису щодо бухгалтерських та банківських документів Фонду, крім випадків, коли Дирекція прийме інше рішення.

66. Права та обов’язки директора Фонду та членів Дирекції визначаються законодавством, цим Статутом та Положенням про Дирекцію, а також умовами контракту, що укладається з директором Фонду та кожним членом Дирекції. Від імені Фонду контракт з ними підписує голова Наглядової ради або інша особа, уповноважена на те Наглядовою радою.

67. Рішення Дирекції вважаються правомочними, якщо вони ухвалені одноголосно всіма членами Дирекції та підписані директором.

Порядок тимчасового виконання обов’язків члена Дирекції визначається Положенням про Дирекцію.

68. До компетенції Дирекції належить:

1) підготовка для затвердження Наглядовою радою проектів річного плану, бюджету, проектів кошторису на утримання Фонду та програм Фонду;

2) виконання затвердженого річного плану, бюджету, кошторису та програм Фонду;

3) розпорядження майном та коштами Фонду з урахуванням обмежень, установлених законодавством, цим Статутом, рішеннями Наглядової ради та внутрішніми актами Фонду;

4) визначення форми та встановлення порядку моніторингу діяльності Фонду;

5) впровадження визначеної Наглядовою радою організаційної структури Фонду, розроблення пропозицій щодо зміни та удосконалення організаційної структури Фонду;

6) розроблення положень про структурні підрозділи Фонду;

7) забезпечення безпеки інформаційних систем Фонду;

8) інформування Наглядової ради про показники діяльності Фонду, виявлені порушення законодавства, внутрішніх актів Фонду та про фінансовий стан Фонду;

9) підготовка та подання Наглядовій раді періодичних фінансових та технічних звітів у порядку та за формою, що визначаються Наглядовою радою;

10) розгляд звітів за результатами моніторингу, аналізу якості заходів, що здійснюються в рамках програм Фонду, та їх верифікації, подання відповідних звітів Наглядовій раді та вжиття заходів до усунення недоліків;

11) підготовка щорічних звітів для моніторингу цілей щодо енергоефективності для Держенергоефективності;

12) розроблення вимог до проектів, що фінансуються за рахунок Фонду;

13) розроблення програм Фонду та продуктів і послуг, що надаються в рамках таких програм;

14) розроблення порядку моніторингу, аналізу якості та верифікації заходів, що реалізуються в рамках програм Фонду;

15) затвердження проектів, що фінансуються за рахунок Фонду, відповідно до правил, затверджених Наглядовою радою;

16) підготовка порядку прийняття рішення про обрання осіб, які будуть здійснювати верифікацію проектів після їх завершення або після завершення їх окремих етапів у випадках, передбачених програмами Фонду, про залучення юридичних та фізичних осіб — підприємців на договірній основі (аутсорсинг), про обрання банків-партнерів, затвердження істотних умов договорів, що укладатимуться з ними;

17) вирішення питань щодо організації господарської діяльності, фінансування, ведення обліку та звітності;

18) відповідно до порядку, схваленого Наглядовою радою, обрання банків-партнерів, за участю яких буде здійснюватися надання ґрантів, та укладення договорів із ними;

19) відповідно до порядку, схваленого Наглядовою радою, обрання осіб, які будуть здійснювати верифікацію проектів після їх завершення або після завершення їх окремих етапів у випадках, передбачених програмами Фонду, та укладення договорів із ними;

20) прийняття рішення про залучення юридичних та фізичних осіб ” підприємців на договірній основі (аутсорсинг) та укладення договорів із ними;

21) забезпечення організації проведення засідань Наглядової ради, зокрема шляхом забезпечення приміщенням, засобами зв’язку, технічними засобами та витратними матеріалами;

22) виконання рішень Наглядової ради, прийнятих відповідно до Закону, цього Статуту та законодавства;

23) застосування до працівників Фонду, призначених на посаду рішенням Дирекції, заходів дисциплінарного стягнення;

24) вирішення інших питань, визначених цим Статутом та пов’язаних із управлінням поточною діяльністю Фонду.

69. Директор є керівником Фонду та очолює Дирекцію.

70. Директор Фонду відповідно до законодавства та цього Статуту:

1) організовує роботу Дирекції, скликає засідання та головує на них, забезпечує ведення протоколів, організовує здійснення контролю за виконанням прийнятих Дирекцією рішень;

2) визначає повноваження членів Дирекції відповідно до пунктів 75—81 цього Статуту;

3) без доручення (довіреності) представляє Фонд, веде переговори від імені Фонду;

4) приймає рішення з питань щодо діяльності Фонду, за винятком тих питань, що належать до компетенції інших органів і посадових осіб Фонду, відповідно до законодавства та цього Статуту;

5) у межах компетенції видає накази та інші розпорядчі документи з питань щодо діяльності та в інтересах Фонду;

6) видає довіреності на здійснення представництва та вчинення правочинів від імені Фонду;

7) відкриває та закриває рахунки в банках;

8) розпоряджається відповідно до законодавства майном і коштами Фонду, у межах граничної суми, визначеної рішенням Наглядової ради, крім випадків, установлених законодавством та цим Статутом;

9) учиняє правочини від імені Фонду в порядку, визначеному цим Статутом та законодавством;

10) підписує документи від імені Фонду, у тому числі розрахункові та банківські, на праві першого підпису;

11) затверджує штатний розпис Фонду;

12) вирішує питання щодо відбору, підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, призначає на посаду та звільняє з посади працівників Фонду;

13) застосовує до працівників Фонду, призначених за власним рішенням або за рішенням Дирекції, заходи заохочення, дисциплінарного стягнення, приймає рішення про притягнення їх до матеріальної відповідальності відповідно до законодавства, умов колективного договору Фонду та внутрішніх документів Фонду;

14) укладає (підписує) від імені Фонду колективний договір, зміни та доповнення до нього;

15) вирішує інші питання, пов’язані з діяльністю Фонду, відповідно до цього Статуту та Положення про Дирекцію.

71. У разі відсутності директора Фонду його обов’язки за рішенням Наглядової ради виконує один із членів Дирекції.

72. У разі зміни директора Фонду обов’язковим є проведення підрозділом внутрішнього аудиту позапланової перевірки фінансово-господарської діяльності Фонду.

73. Повноваження директора Фонду або члена Дирекції можуть бути в будь-який час припинені або він може бути тимчасово відсторонений від виконання своїх повноважень за рішенням Наглядової ради. Підстави для припинення повноважень та відсторонення встановлюються законодавством, Положенням про Дирекцію, а також контрактом, укладеним із директором Фонду або членом Дирекції.

Фінансовий і технічний офіси Фонду

74. Фонд виконує фінансові, технічні та інші функції.

75. Фінансові і технічні функції Фонду виконуються його структурними підрозділами — фінансовим офісом і технічним офісом відповідно.

76. До фінансових функцій Фонду, які виконуються фінансовим офісом, належать:

1) надання ґрантів юридичним та фізичним особам безпосередньо або через банки-партнери;

2) розроблення та виконання програм Фонду щодо надання ґрантів;

3) фінансова оцінка проектів, що реалізуються в рамках програм Фонду, надання висновків щодо відповідності заявок та проектів фінансовим вимогам, визначеним у програмах Фонду;

4) розроблення фінансових критеріїв відповідності для банків-партнерів, що залучатимуться до виконання програм і реалізації проектів Фонду;

5) регулярний періодичний перегляд програм Фонду;

6) співпраця з банками-партнерами під час розроблення, впровадження та оцінювання якості продуктів Фонду;

7) співпраця з донорами;

8) залучення та управління фінансовими ресурсами Фонду;

9) розроблення фінансових планів і бюджетів, моніторинг та звітність про фінансові результати;

10) виконання інших функцій, що передбачені цим Статутом або рішеннями Наглядової ради.

77. До технічних функцій Фонду, які виконуються технічним офісом, належать:

ДОКУМЕНТИ

1) впровадження кращих практик та досвіду у сфері енергоефективності, технічне навчання у зазначеній сфері;

2) надання заявникам консультацій щодо можливого поліпшення технічної складової їх заявок на отримання ґрантів;

3) технічна оцінка проектів, що реалізуються в рамках програм Фонду, надання висновків щодо відповідності заявок на отримання ґрантів та проектів технічним вимогам Фонду;

4) розроблення технічних критеріїв відповідності для третіх осіб, які будуть залучатися до реалізації проектів, що фінансуватимуться Фондом;

5) розроблення рекомендацій із відбору будівельних компаній та інших підрядників, які будуть залучатися до реалізації проектів, що фінансуватимуться Фондом;

6) розроблення критеріїв відповідності осіб, які можуть залучатися до здійснення верифікації проектів після їх завершення або після завершення їх окремих етапів у випадках, передбачених програмами Фонду;

7) розроблення програм Фонду щодо надання ґрантів, а також переліку заходів з енергоефективності та окремих видів робіт (послуг), які не належать до заходів з енергоефективності, що здійснюються в рамках таких програм;

8) моніторинг та аналіз якості заходів, що здійснюються в рамках програм Фонду, підготовка відповідних звітів;

9) моніторинг стану реалізації проектів, що реалізуються в рамках програм Фонду, у порядку, затвердженому Наглядовою радою;

10) здійснення верифікації проектів після їх завершення або після завершення їх окремих етапів у випадках, передбачених програмами Фонду, та організація незалежної верифікації залученими особами;

11) збір інформації про фактичну економію енергії в результаті здійснення заходів, що фінансуються Фондом;

12) створення та ведення баз даних щодо проектів, реалізованих у рамках програм Фонду, їх ефективності, а також будь-яких інших баз даних, яких потребує Фонд;

13) виконання інших функцій, що передбачені цим Статутом або рішеннями Наглядової ради.

78. Керівником фінансового офісу є фінансовий директор.

79. Керівником технічного офісу є технічний директор.

80. У процесі оцінювання проектів, що реалізуються в рамках програм Фонду, надання висновків про відповідність заявок та проектів вимогам Фонду фінансовий офіс і технічний офіс діють незалежно один від одного та від будь-яких інших органів або посадових осіб Фонду.

81. Фонд має право в межах та порядку, що визначені Наглядовою радою, залучати юридичних та фізичних осіб — підприємців на договірній основі (аутсорсинг) до виконання окремих функцій з урахуванням вимог, установлених Законом України «Про публічні закупівлі».

Трудовий колектив Фонду

82. Трудовий колектив Фонду становлять громадяни, які своєю працею беруть участь у його діяльності на основі трудового договору (контракту, угоди), а також інших форм, що регулюють трудові відносини працівника з Фондом.

83. Повноваження трудового колективу Фонду здійснюються загальними зборами (конференцією) трудового колективу через виборні органи. Для представництва інтересів трудового колективу на загальних зборах (конференції) трудовий колектив може обирати органи колективного самоврядування, до складу яких не можуть обиратися члени Дирекції та Наглядової ради, або делегувати такі повноваження профспілковому органу.

84. Відносини між Дирекцією та трудовим колективом регулюються колективним договором.

85. Фонд самостійно встановлює форму та систему оплати праці, розмір заробітної плати, а також інших видів винагороди працівників відповідно до законодавства та цього Статуту.

86. Соціальні та трудові права працівників гарантуються законодавством.

87. Внутрішніми положеннями Фонду можуть встановлюватися додаткові (крім передбачених законодавством) трудові та соціально-побутові пільги для всіх працівників або їх окремих категорій.

88. Відбір керівників структурних підрозділів та працівників Фонду здійснюється шляхом проведення конкурсу відповідно до порядку, затвердженого Наглядовою радою.

89. Конкурс на зайняття вакантних посад керівників та працівників структурних підрозділів Фонду проводиться з дотриманням принципів:

1) забезпечення рівного доступу;

2) неупередженості;

3) законності;

4) недискримінації;

5) прозорості;

6) доброчесності;

7) ефективного і справедливого процесу відбору;

8) відсутності конфлікту інтересів;

9) запобігання проявам корупції.

90. Керівники структурних підрозділів Фонду (крім керівника підрозділу внутрішнього аудиту) призначаються та звільняються Дирекцією відповідно до законодавства про працю та цього Статуту за погодженням із Наглядовою радою, а решта працівників Фонду призначаються та звільняються директором Фонду без необхідності такого погодження відповідно до законодавства про працю та цього Статуту.

91. Директору Фонду, членам Дирекції та керівникові підрозділу внутрішнього аудиту забороняється поєднувати виконання своїх посадових обов'язків з будь-якою підприємницькою чи іншою оплачуваною діяльністю (крім отримання авторської винагороди, наукової та викладацької діяльності).

92. Посадовими особами Фонду є члени Наглядової ради, директор Фонду та члени Дирекції, керівник підрозділу внутрішнього аудиту, а також інші особи, які виконують організаційно-розпорядчі чи адміністративно-господарські функції.

93. Обрання посадових осіб Фонду та припинення їх повноважень здійснюється відповідно до цього Статуту та законодавства.

94. Вимоги щодо професійної компетенції та ділової репутації посадових осіб Фонду визначаються Кабінетом Міністрів України.

95. Посадові особи Фонду несуть відповідальність перед Фондом за збитки, завдані Фонду їх діями (бездіяльністю), згідно із законом. Якщо відповідальність несуть кілька осіб, їх відповідальність перед Фондом є солідарною.

Конфлікт інтересів

96. Наглядова рада вживає заходів до запобігання виникненню конфліктів інтересів у Фонді та сприяє їх урегулюванню.

97. У разі виникнення у голови, члена Наглядової ради, директора Фонду, члена Дирекції конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень такі особи повинні негайно повідомити про це Наглядовій раді та відмовитися від участі у прийнятті рішень, якщо потенційний або реальний конфлікт інтересів не дає їм змоги повною мірою виконувати свої обов'язки в інтересах Фонду, кінцевих бенефіціарів відповідно до Закону України «Про запобігання корупції». У такому разі рішення Наглядової ради приймається без урахування голосу відповідного члена Наглядової ради, а рішення, які належать до компетенції Дирекції, приймаються Наглядовою радою.

98. У разі виникнення у керівника підрозділу внутрішнього аудиту конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень він повинен негайно повідомити про це Наглядовій раді та відмовитися від участі у прийнятті відповідних рішень. Наглядова рада вживає необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів, шляхом надання доручення про виконання відповідного завдання працівнику підрозділу внутрішнього аудиту.

99. У разі виникнення у працівника Фонду конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень така особа повинна негайно повідомити про це своєму безпосередньому керівникові для вжиття всіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів, шляхом надання доручення про виконання відповідного завдання іншій посадовій особі, працівнику, особистого виконання цього завдання чи в інший спосіб, передбачений законодавством.

100. Наглядова рада затверджує політику запобігання виникненню конфліктів інтересів у Фонді та їх урегулювання.

Значні правочини

101. Значним правочином відповідно до цього Статуту вважається:

1) один або кілька правочинів, не пов'язаних із наданням Фондом часткового відшкодування вартості заходів з енергоефективності, ґрантів юридичним та фізичним особам безпосередньо або через банки-партнери згідно з підпунктом 2 цього пункту, що укладаються протягом одного року щодо одного предмета (пов'язаних предметів) із тим самим контрагентом (контрагентами, які є афілійованими особами), або односторонній правочин, а також правочин про внесення змін та/або доповнень до такого правочину щодо предмета, ціни, порядку розрахунків або припинення такого правочину, зокрема додаткова угода/договір, специфікація, якщо ринкова вартість майна (робіт, послуг), що є його предметом, дорівнює або перевищує 5000000 (п'ять мільйонів) гривень;

2) один або кілька правочинів, пов'язаних із наданням Фондом часткового відшкодування вартості заходів з енергоефективності, ґрантів юридичним та/або фізичним особам безпосередньо або через банки-партнери, що укладаються протягом одного року щодо одного предмета (пов'язаних предметів) із тим самим контрагентом (контрагентами, які є афілійованими особами), а також правочин про внесення змін та/або доповнень до такого правочину щодо предмета, ціни, порядку розрахунків або припинення такого правочину, зокрема додаткова угода/договір, специфікація, ринкова вартість майна (робіт, послуг), що є його предметом, дорівнює або перевищує 10000000 (десять мільйонів) гривень.

102. Рішення про вчинення значного правочину (рішення про надання згоди або відмови у наданні згоди на вчинення) приймається Наглядовою радою.

103. Якщо правочин є серією правочинів і в результаті запланованого укладення чергового правочину з цієї серії загальна сума правочину досягне розміру, який відповідно до цього Статуту вважається значним правочином, Наглядова рада приймає рішення про вчинення правочину, у результаті укладення якого досягається такий розмір, та кожного наступного правочину з цієї серії.

104. Вимоги щодо значних правочинів застосовуються також щодо таких категорій правочинів:

1) правочину або кількох взаємозалежних правочинів, пов'язаних із придбанням, відчуженням або можливістю відчуження нерухомого майна, — незалежно від вартості майна;

2) правочину або кількох взаємозалежних правочинів, пов'язаних із відчуженням транспортних засобів Фонду, — незалежно від вартості транспортних засобів;

3) правочину про переведення боргу, за яким Фонд бере на себе борг іншої особи, — незалежно від суми боргу;

4) правочину щодо передачі в оренду або інше користування нерухомого майна Фонду — незалежно від вартості майна;

5) правочину щодо застави нерухомого майна Фонду — незалежно від вартості майна;

6) правочину щодо виділення Фондом нерухомого майна за договором про спільну діяльність — незалежно від вартості майна;

7) вексельного правочину (угоди, договору), у тому числі видачі векселів, здійснення за ними індосаменту, авалю та платежів, — незалежно від суми правочину.

Облік та звітність Фонду

105. Фонд зобов'язаний вести облік своїх операцій, готувати та подавати звітність відповідно до вимог законодавства, а також згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності.

106. Фонд складає фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності (International Financial Reporting Standards — IFRS).

107. Фонд забезпечує ведення незалежного і прозорого окремого обліку фінансових внесків та допомоги від урядів, агентств та установ іноземних держав, а також від міжнародних фінансових організацій, що отримані у формі цільових грантів чи в інший спосіб на підставі відповідного договору.

Внутрішній контроль і аудит

108. Фонд утворює постійно діючий підрозділ внутрішнього аудиту, який є складовою системи внутрішнього контролю.

109. Підрозділ внутрішнього аудиту підпорядковується Наглядовій раді, підзвітний їй та діє на підставі положення, затвердженого Наглядовою радою.

110. Підрозділ внутрішнього аудиту виконує такі функції:

1) перевіряє фінансово-господарську діяльність Фонду;

2) оцінює інформаційно-технічне забезпечення управління та проведення операцій;

3) проводить моніторинг дотримання посадовими особами та працівниками Фонду вимог законодавства і внутрішніх актів Фонду, затверджених Наглядовою радою та Дирекцією;

4) перевіряє правильність ведення і достовірність бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

5) виявляє та перевіряє випадки перевищення повноважень органами управління, посадовими особами Фонду, виникнення потенційного або реального конфлікту інтересів;

6) перевіряє достовірність та своєчасність подання інформації органам державної влади, які в межах компетенції здійснюють державний нагляд та контроль за діяльністю Фонду;

7) проводить оцінку видів діяльності Фонду, виконання яких забезпечується шляхом залучення юридичних та фізичних осіб — підприємців на договірній основі (аутсорсинг);

8) виконує інші функції, пов'язані із здійсненням контролю за діяльністю Фонду.

111. Підрозділ внутрішнього аудиту очолює керівник підрозділу внутрішнього аудиту, який призначається та звільняється Наглядовою радою.

112. Керівнику підрозділу внутрішнього аудиту забороняється займати посади в інших юридичних особах, громадських організаціях чи провадити підприємницьку діяльність.

113. Керівник підрозділу внутрішнього аудиту має право вимагати позачергового скликання засідання Наглядової ради.

114. Працівники підрозділу внутрішнього аудиту під час виконання своїх функціональних обов'язків мають право на ознайомлення з документами, інформацією, письмовими поясненнями з питань діяльності Фонду, право на доступ до системи автоматизації операцій Фонду та на отримання письмових пояснень від посадових осіб і працівників Фонду з питань, що виникають під час проведення перевірки та за її результатами.

Зовнішній аудит

115. Річна фінансова звітність Фонду підлягає обов'язковій перевірці зовнішнім аудитором.

116. Критерії відбору зовнішнього аудитора, затвердження умов конкурсного відбору, його призначення, затвердження умов договору, що укладається із зовнішнім аудитором, встановлення розміру плати за його послуги здійснюється Наглядовою радою.

117. Порядок проведення зовнішнього аудиту у Фонді визначається Наглядовою радою.

118. За результатами проведення зовнішнього аудиту складається аудиторський висновок та подається Наглядовій раді.

119. Наглядова рада здійснює розгляд, прийняття рішення щодо аудиторського висновку зовнішнього аудитора та контроль за усуненням недоліків, виявлених аудитором за результатами проведення зовнішнього аудиту.

120. Посадові особи Фонду зобов'язані забезпечити доступ незалежного аудитора до всіх документів, необхідних для перевірки результатів фінансово-господарської діяльності Фонду.

Оприлюднення інформації про діяльність Фонду

121. Обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті Фонду підлягає така інформація:

1) цілі діяльності Фонду та стан їх досягнення;

2) квартальна, річна фінансова звітність Фонду, у тому числі джерела його фінансування;

3) аудиторські висновки щодо річної фінансової звітності Фонду;

4) Статут Фонду в чинній редакції, а також у редакціях, що діяли раніше;

5) біографічні довідки (включаючи професійну характеристику) членів Дирекції з урахуванням вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

6) біографічні довідки (включаючи професійну характеристику) голови та членів Наглядової ради з урахуванням вимог Закону України «Про захист персональних даних», принципи їх відбору, дані про їх членство в наглядових радах інших суб'єктів господарювання, а також інформація про те, хто з членів Наглядової ради є незалежним;

7) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) та контактні дані керівників структурних підрозділів Фонду;

8) річні звіти Наглядової ради та Дирекції;

9) структура, принципи формування, розмір винагороди чи заробітної плати посадових осіб Фонду, додаткові блага, які вони отримують (на отримання яких мають право) під час виконання посадових обов'язків, а також у зв'язку із припиненням повноважень;

10) програми та проекти Фонду;

11) порядок подання заявки до Фонду;

12) порядок виплати Фондом ґрантів;

13) інформація про суб'єктів, які одержали фінансування Фонду (за згодою таких суб'єктів);

14) інша інформація, рішення про оприлюднення якої прийнято Наглядовою радою.

122. Фонд оприлюднює до 30 квітня року, що настає за звітним періодом, річну фінансову звітність разом із аудиторським висновком до неї.

Припинення діяльності Фонду

123. Фонд припиняє свою діяльність у результаті реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації відповідно до законодавства.

124. Рішення про припинення діяльності Фонду приймається Кабінетом Міністрів України за поданням Наглядової ради, а у випадках, передбачених законом, за рішенням суду.

125. У разі реорганізації Фонду кошти, майно, права та обов'язки переходять до правонаступників.

126. У разі ліквідації Фонду всі кошти, що залишилися після задоволення вимог кредиторів, спрямовуються до державного бюджету. Майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, використовується за рішенням Кабінету Міністрів України.

127. Фонд вважається таким, що припинив свою діяльність, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію його припинення.

128. Кабінет Міністрів України або суд призначають комісію з припинення Фонду (комісію з реорганізації, ліквідаційну комісію), голову комісії або ліквідатора та встановлюють порядок і строк заявлення кредиторами своїх вимог до Фонду.

129. Кабінетом Міністрів України або судом може бути покладено на Дирекцію виконання функцій комісії з припинення Фонду (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії).

130. До комісії з припинення Фонду (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії) або ліквідатора з моменту призначення переходять повноваження щодо управління справами Фонду. Голова комісії, її члени або ліквідатор представляють Фонд у відносинах із третіми особами та виступають у суді від імені Фонду.

131. Строк заявлення кредиторами своїх вимог до Фонду не може становити менше двох і більше шести місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення Фонду.

132. Кожна окрема вимога кредитора, зокрема щодо сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових коштів до Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, розглядається, після чого приймається відповідне рішення, яке надсилається кредитору не пізніше ніж протягом 30 днів з дня отримання Фондом відповідної вимоги кредитора.

133. У разі прийняття рішення про припинення Фонду шляхом реорганізації призначається комісія з реорганізації.

134. Після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами та задоволення чи відхилення таких вимог комісія з реорганізації складає передавальний акт (у разі злиття, приєднання або перетворення) або розподільний баланс (у разі поділу), що повинен містити положення про правонаступництво щодо майна, прав та обов'язків Фонду (у разі поділу), стосовно всіх її кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспорюються сторонами.

135. Передавальний акт або розподільний баланс затверджуються Кабінетом Міністрів України.

136. У разі прийняття рішення про припинення Фонду шляхом ліквідації призначається ліквідаційна комісія або ліквідатор.

137. Із дати внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань запису про рішення щодо ліквідації Фонду ліквідаційна комісія або ліквідатор зобов'язана вжити всіх необхідних заходів до стягнення дебіторської заборгованості Фонду та письмово повідомити кожному з боржників про припинення Фонду в установлені законодавством строки.

138. Ліквідаційна комісія або ліквідатор заявляє вимоги та позови про стягнення заборгованості з боржників Фонду.

139. Ліквідаційна комісія або ліквідатор зобов'язані повідомити Кабінету Міністрів України або суду про участь Фонду в інших юридичних особах та/або подати відомості про утворені ним господарські товариства, дочірні підприємства.

140. Під час здійснення заходів з ліквідації Фонду до завершення строку пред'явлення вимог кредиторів ліквідаційна комісія або ліквідатор закриває рахунки, відкриті у фінансових установах, крім рахунка, який використовується для розрахунків із кредиторами під час ліквідації Фонду.

141. Ліквідаційна комісія або ліквідатор вживає заходів до інвентаризації майна Фонду, майна дочірніх підприємств, господарських товариств, а також майна, що підтверджує корпоративні права Фонду в інших юридичних особах, встановлює майно, яке перебуває у третіх осіб, та вживає необхідних заходів до його повернення.

142. Ліквідаційна комісія або ліквідатор забезпечує проведення незалежної оцінки майна Фонду.

143. Ліквідаційна комісія або ліквідатор відповідно до законодавства про працю здійснює звільнення працівників Фонду.

144. Ліквідаційна комісія або ліквідатор забезпечує своєчасне подання до податкового органу та Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування документів Фонду, у тому числі первинних документів, регістрів бухгалтерського та податкового обліку для проведення перевірок та визначення наявності або відсутності заборгованості із сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових коштів до Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування.

145. До моменту затвердження ліквідаційного балансу ліквідаційна комісія або ліквідатор складає та подає до податкового органу, Пенсійного фонду України та фондів соціального страхування звітність за останній звітний період.

146. Ліквідаційна комісія або ліквідатор після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами складає проміжний ліквідаційний баланс, що включає відомості про склад майна Фонду, перелік пред'явлених кредиторами вимог та результат їх розгляду.

147. Проміжний ліквідаційний баланс затверджується Кабінетом Міністрів України або судом.

148. Черговість і порядок задоволення вимог кредиторів визначаються відповідно до законодавства.

149. У разі недостатності у Фонду коштів для задоволення вимог кредиторів ліквідаційна комісія або ліквідатор організовує реалізацію майна Фонду.

150. До затвердження ліквідаційного балансу ліквідаційна комісія або ліквідатор складає та подає до податкового органу, Пенсійного фонду України та фондів соціального страхування звітність за останній звітний період.

151. Після завершення розрахунків із кредиторами ліквідаційна комісія або ліквідатор складає ліквідаційний баланс для його затвердження Кабінетом Міністрів України або судом та забезпечує подання податковому органу.

152. Ліквідаційна комісія або ліквідатор забезпечує подання державному реєстратору документів, передбачених законом для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи в установлений законом строк.

153. Документи, що підлягають обов'язковому зберіганню, передаються в установленому законодавством порядку відповідним архівним установам.

154. Припинення дії ліцензій, документів дозвільного характеру здійснюється в порядку, передбаченому законодавством.

155. Працівникам Фонду, які звільняються у зв'язку з його припиненням, гарантується дотримання їх прав та інтересів відповідно до законодавства про працю.

Внесення змін до Статуту

156. Внесення змін до цього Статуту затверджується Кабінетом Міністрів України.

157. Затверджені зміни до Статуту підлягають державній реєстрації в порядку, передбаченому законом.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 листопада 2025 р. № 1495
Київ

Про внесення до деяких постанов Кабінету Міністрів України змін щодо забезпечення внесення інформації до Електронного реєстру спортивних організацій

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни щодо забезпечення внесення інформації до Електронного реєстру спортивних організацій, що додаються.

Прем'єр-міністр України Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1495

ЗМІНИ
щодо забезпечення внесення інформації до Електронного реєстру спортивних організацій, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. Абзац третій пункту 32 Положення про заклад спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 листопада 1999 р. № 2061 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 45, ст. 2238; 2019 р., № 16, ст. 549), замінити абзацами такого змісту:

«Керівник (директор) закладу спеціалізованої освіти спортивного профілю:

представляє заклад спеціалізованої освіти спортивного профілю у відносинах із державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, фізичними особами та діє без довіреності в межах повноважень, передбачених Законом України «Про освіту», спеціальними законами та установчими документами закладу;

забезпечує внесення інформації про заклад спеціалізованої освіти спортивного профілю та його діяльність до Електронного реєстру спортивних організацій відповідно до Порядку ведення Електронного реєстру спортивних організацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2025 р. № 235 «Деякі питання створення та функціонування Електронного реєстру спортивних організацій» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 27, ст. 1775).».

2. Пункт 41 Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2008 р. № 993 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 88, ст. 2954), доповнити абзацом такого змісту:

«забезпечує внесення інформації про спортивну школу та її діяльність до Електронного реєстру спортивних організацій відповідно до Порядку ведення Електронного реєстру спортивних організацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2025 р. № 235 «Деякі питання створення та функціонування Електронного реєстру спортивних організацій» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 27, ст. 1775).».

3. Пункт 33 Положення про центр олімпійської підготовки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 948 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 69, ст. 2633; 2025 р., № 5, ст. 378), доповнити абзацом такого змісту:

«забезпечує внесення інформації про центр та його діяльність до Електронного реєстру спортивних організацій відповідно до Порядку ведення Електронного реєстру спортивних організацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2025 р. № 235 «Деякі питання створення та функціонування Електронного реєстру спортивних організацій» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 27, ст. 1775).».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 листопада 2025 р. № 1481
Київ

Про перерозподіл обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення доплат педагогічним працівникам закладів загальної середньої освіти у 2025 році та внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2024 р. № 1286

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Відповідно до частини шостої статті 108 Бюджетного кодексу України здійснити перерозподіл обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здій-

снення доплат педагогічним працівникам закладів загальної середньої освіти у 2025 році згідно з додатком.

2. Внести у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2024 р. № 1286 «Деякі питання оплати праці педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти» (Офіційний вісник України, 2024 р., № 103, ст. 6584; 2025 р., № 86, ст. 5966) зміни, що додаються.

3. Міністерству фінансів забезпечити внесення до розпису державного бюджету змін, пов'язаних з перерозподілом обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, передбаченого пунктом 1 цієї постанови.

Прем'єр-міністр України Ю. СВИРИДЕНКО

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1481

ПЕРЕРОЗПОДІЛ
обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення доплат педагогічним працівникам закладів загальної середньої освіти у 2025 році

(тис. гривень)

Код бюджету	Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	Обсяг субвенції	
		зменшення обсягу видатків споживання	збільшення обсягу видатків споживання
0850300000	Бюджет Комиш-Зорянської селищної територіальної громади	301,3	
0850400000	Бюджет Преображенської сільської територіальної громади	653,1	
0851800000	Бюджет Оріхівської міської територіальної громади		883,8
0852000000	Бюджет Чернігівської селищної територіальної громади	221,8	
0854200000	Бюджет Роздольської сільської територіальної громади	411,1	
0854500000	Бюджет Більмацької селищної територіальної громади	923,1	
0856700000	Бюджет Матвіївської сільської територіальної громади		85,3
0857000000	Бюджет Молочанської міської територіальної громади	851,4	
1450100000	Бюджет Куцурубської сільської територіальної громади		1 274,8
1455100000	Бюджет Очаківської міської територіальної громади		1 215,4
	Нерозподілений обсяг субвенції	97,5	
	Усього	3 459,3	3 459,3

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1481

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2024 р. № 1286

1. Розділ «Запорізька область» викласти в такій редакції:

«Запорізька область
Долинська сільська територіальна громада
Комишуваська селищна територіальна громада
Біленьківська сільська територіальна громада
Оріхівська міська територіальна громада
Гуляйпільська міська територіальна громада
Павлівська сільська територіальна громада
Широківська сільська територіальна громада
Петро-Михайлівська сільська територіальна громада
Михайлівська сільська територіальна громада
Новоолександрівська сільська територіальна громада
Тернуватська селищна територіальна громада
Вільнянська міська територіальна громада
Запорізька міська територіальна громада
Кушугумська селищна територіальна громада
Матвіївська сільська територіальна громада
Михайло-Лукашівська сільська територіальна громада
Новомиколаївська селищна територіальна громада
Степненська сільська територіальна громада».

2. Розділ «Миколаївська область» доповнити такими позиціями:

«Куцурубська сільська територіальна громада
Очаківська міська територіальна громада».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 листопада 2025 р. № 1493
Київ

Про визначення переліку функціональних типів територій та вимог до показників для віднесення територій до різних функціональних типів

Відповідно до частини сьомої статті 11[2] Закону України «Про засади державної регіональної політики» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити перелік функціональних типів територій та вимоги до показників для віднесення територіальних громад до різних функціональних типів, що додаються.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України Ю. СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1493

ПЕРЕЛІК
функціональних типів територій та вимоги до показників для віднесення територіальних громад до різних функціональних типів

1. До територій відновлення належать територіальні громади, які відповідають не менш як двом таким критеріям:

1) на території територіальної громади відбувалися бойові дії та/або її територія повністю чи частково була тимчасово окупована Російською Федерацією;

2) територія територіальної громади чи її частина віднесена в установленому законодавством порядку до територій можливих бойових дій;

3) на території територіальної громади за останніх три роки пошкоджено або зруйновано (знищено) більш як 20 відсотків об'єктів нерухомого майна;

4) на території територіальної громади відбувається різке зниження рівня соціально-економічного розвитку та значне переміщення населення до інших регіонів та/або іноземних держав за такими показниками:

індекс податкоспроможності територіальної громади за результатами останніх трьох років становить менше ніж 0,9;

кількість осіб, що зареєструвалися як внутрішньо переміщені особи, становить більш як 20 відсотків загальної чисельності її населення станом на 1 січня 2022 року.

Джерелом інформації щодо нерухомого майна територіальних громад є дані з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, держателем якого є Мін'юст; щодо пошкоджених або зруйнованих об'єктів нерухомого майна — дані з Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, держателем якого є Мінрозвитку; щодо індексу податкоспроможності — офіційні дані Мінфіну; щодо інформації про внутрішньо переміщених осіб — дані з Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб, держателем якої є Мінсоцполітики.

2. До територій з особливими умовами для розвитку належать територіальні громади, які відповідають критеріям не менш як одного такого окремого функціонального типу територій:

1) території з низьким рівнем соціально-економічного розвитку — територіальні громади, індекс податкоспроможності яких за результатами останніх трьох років становить менше ніж 0,45. Джерелом інформації щодо індексу податкоспроможності є офіційні дані Мінфіну;

2) території, які мають природні обмеження для розвитку, — територіальні громади, що відповідають хоча б одному такому критерію:

гірські території — територіальні громади, до складу яких входить щонайменше один населений пункт відповідно до затвердженого Кабінетом Міністрів України переліку населених пунктів, яким надається статус гірських згідно із Законом України «Про статус гірських населених пунктів в Україні»;

заліснені території — територіальні громади, у межах яких рівень лісистості перевищує 50 відсотків. Джерелом інформації щодо рівня лісистості є офіційні дані Держлісагентства;

степові території — територіальні громади, в яких щільність населення є вдвічі меншою за середній показник по державі, які розташовані у степовій природній зоні.

Джерелом інформації щодо щільності населення є розрахункові дані Мінрозвитку; щодо чисельності населення — інформація з відомчої інформаційної системи ДМС, у разі відсутності таких даних можуть використовуватися результати оцінки Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук;

3) території техногенних катастроф — територіальні громади, що відповідають хоча б одному такому критерію:

територіальні громади, у складі яких є населені пункти, що постраждали внаслідок підриву Каховської гідроелектростанції. Джерелом інформації є офіційні дані Дніпропетровської, Запорізької, Миколаївської та Херсонської обласних держадміністрацій (військових адміністрацій);

територіальні громади, у складі яких є населені пункти, віднесені до зон радіоактивного забруднення згідно із Законом України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи»;

4) території справедливої трансформації — територіальні громади, що відповідають хоча б одному такому критерію:

територіальні громади, на території яких розташовані вугледобувні та вуглепереробні підприємства, у тому числі ті, що перебувають у стадії ліквідації, консервації або переорієнтації на інші види економічної діяльності, а також підприємства вугільної теплової генерації незалежно від форми власності. Джерелом інформації є офіційні дані Міненерго;

територіальні громади, адміністративний центр яких розташований у межах 30-кілометрової зони впливу вугледобувних та вуглепереробних підприємств, у тому числі тих, що перебувають у стадії ліквідації, консервації або переорієнтації на інші види економічної діяльності, а також підприємств вугільної теплової генерації незалежно від форми власності. Джерелом інформації є дані Інституту географії Національної академії наук;

територіальні громади, адміністративні центри яких є монофункціональними промисловими або старопромисловими населеними пунктами. Джерелом інформації є дані Інституту географії Національної академії наук;

5) природоохоронні території — територіальні громади, у межах яких площа природоохоронних територій становить більш як 20 відсотків загальної площі територіальної громади. Джерелом інформації є офіційні дані Мінекономіки;

6) сільські території — територіальні громади, до складу яких віднесено сільські населені пункти, що відповідають не менш як двом таким критеріям:

щільність населення з урахуванням внутрішньо переміщених осіб, зареєстрованих у територіальній громаді, на 1 кв. кілометр є вдвічі меншою за середній показник по державі;

чисельність населення з урахуванням внутрішньо переміщених осіб, зареєстрованих у територіальній громаді, після останнього перепису населення скоротилася більш як на 30 відсотків.

Джерелом інформації щодо щільності населення є розрахункові дані Мінрозвитку; щодо чисельності населення — інформація з відомчої інформаційної системи ДМС, у разі відсутності таких даних можуть використовуватися результати оцінки Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук; щодо інформації про внутрішньо переміщених осіб — дані з Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб, держателем якої є Мінсоцполітики;

індекс податкоспроможності територіальної громади за результатами останніх трьох років становить менше ніж 0,9. Джерелом інформації щодо індексу податкоспроможності є офіційні дані Мінфіну.

3. До територій регіональних полюсів зростання належать територіальні громади, які відповідають не менш як двом таким критеріям:

1) індекс податкоспроможності територіальної громади за результатами останніх трьох років становить більш як 1,1. Джерелом інформації щодо індексу податкоспроможності є офіційні дані Мінфіну;

2) чисельність населення територіальної громади становить більш як 30 тис. осіб. Джерелом інформації щодо чисельності населення є інформація з відомчої інформаційної системи ДМС, у разі відсутності таких даних можуть використовуватися результати оцінки Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук;

3) вигідне географічне положення — через центр територіальної громади проходить автомобільна дорога державного значення. Джерелом інформації є дані Інституту географії Національної академії наук.

Серед територій регіональних полюсів зростання може бути виокремлено території міських агломерацій.

До територій міських агломерацій належать територіальні громади, які перебувають в агломераційному зв'язку з містами, чисельність населення яких становить не менше ніж 470 тис. осіб.

Агломераційний зв'язок вважається наявним, якщо населені пункти територіальної громади розташовані в межах 30-кілометрової зони впливу від адміністративної межі відповідного міста.

Джерелом інформації щодо міських агломерацій є дані Інституту географії Національної академії наук; щодо чисельності населення — інформація з відомчої інформаційної системи ДМС, у разі відсутності таких даних можуть використовуватися результати оцінки Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук.

4. До територій сталого розвитку належать територіальні громади, які одночасно відповідають таким умовам:

1) територіальна громада не належить до територій відновлення;

2) територіальна громада не належить до таких функціональних типів територій:

території з низьким рівнем соціально-економічного розвитку;

території, які мають природні обмеження для розвитку;

території техногенних катастроф;

території справедливої трансформації;

3) індекс податкоспроможності територіальної громади за результатами останніх трьох років становить 0,9 і більше. Джерелом інформації щодо індексу податкоспроможності є офіційні дані Мінфіну;

4) за час з останнього перепису населення у територіальній громаді зафіксовано позитивний приріст загальної чисельності населення. Джерелом інформації щодо чисельності населення є інформація з відомчої інформаційної системи ДМС, у разі відсутності таких даних можуть використовуватися результати оцінки Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи Національної академії наук;

5) кількість викидів забруднюючих речовин і парникових газів від стаціонарних джерел забруднення є меншою за середній показник по державі протягом останніх трьох років. Джерелом інформації є офіційні дані Держстату.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 листопада 2025 р. № 1493

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Абзац другий пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 18 липня 2023 р. № 731 «Про затвердження порядків з питань відновлення та розвитку регіонів і територіальних громад» (Офіційний вісник України, 2023 р., № 72, ст. 4118).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 липня 2024 р. № 858 «Про внесення змін до Порядку визначення територій відновлення» (Офіційний вісник України, 2024 р., № 71, ст. 4255).

3. Підпункт 2 пункту 21 змін щодо діяльності Міністерства розвитку громад та територій, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2025 р. № 181 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 24, ст. 1535).